

БЕРЕЗЕНЬ 4, 3

MARCH No. 3 1977

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXIV Ч. 3 БЕРЕЗЕНЬ

MARCH No. 3 Vol. XXXIV

Т. Шевченко: Псалом Давидовий. Минають дні...	1
Те, що ділить, і те, що єднає	1
І. Рожанковська: У половині каденції (II)	2
М. Антонович: Вклад українських письменниць у світову літературу	3
Ювілейний дар	5
Наша обкладинка. УЛ. (Т. Шевченко — маляр)	6
Висліди конкурсу на писанку і обрядове печиво	9
М. Тарнавська: Напередодні 15-го квітня	10
З. Когут: Рим, чужі міста і наші люди	12
С. Андрушків: Калейдоскоп жіночого життя.	14
Л. Калинович: Тільки між нами і телефоном	15
С. Геруляк: Від "бога-зайця" до "зайчика-побігайчика"	16
Зайчик (гагілка)	17
Ікер. Папероманія	17
Наші світлички. А. Смеречинська. Свято матері	18
Подумайте -відгадайте	18
Вісті з Централі	19
Що читати	20
СФУЖО	21
Our Life	23
Вишивка. Вишиваймо для дітей	26
Харчування. Л. Гриців. Коржі	27
Хроніка Округ. Округа Чикаго	28
Посмертні згадки	32
Замість квітів	33 36
Розвага — Забава	34
Пресовий Фонд	36
Календарець	обкл.

Головна Управа СУА і Адміністрація Нашого Життя

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Our Life Editor Ulana Llubovych
тел. (212) 674-5508

Український Музей

203 Second Ave., New York, N.Y. tel (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець,

Наталія Ішук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Ливицька-Холодна.

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокое число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Ірина Комар	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка

РЕФЕРЕНТУРИ:

Ірина Кіндрачук	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітна
Каміля Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— сусп. опіка
Марія Барагура	— пресова
Дора Рак	— статутова

ВІЛЬНІ ЧЛЕНИ

Орися Зінич
Анастасія Вокер

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Ольга Муссаковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкєвич	— заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ СУА

Марія Фаріон	— Огайо
Марія Юзефович	— Чикаго
Наталія Даниленко	— Філадельфія
Ольга Гнатейко	— Нью Джерзі
Рома Дигдапо	— Дітройт
Олександра Кіршак	— Нью-Йорк
Ірина Руснак	— Північний Нью-Йорк
Лідія Фіцалович	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska

245 Wigman Rd. Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"

16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovych

c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

Блаженний муж на лукаву
 Не вступає раду,
 І не стане на путь злого,
 І з лютим на сяде.
 А в законі господньому
 Серце його й воля
 Навчається; і стане він —
 Як на добрім полі
 Над водою посаджене
 Дерево зеленіє,
 Плодом вкрите. Так і муж той
 В добрі своїм спіє.
 А лукавих, нечестивих
 І слід пропадає, —
 Як той попіл, над землею
 Вітер розмахає,
 І не встануть з праведними
 Злії з домовини.
 Діла добрих обновляться,
 Діла злих загинуть.

Минають дні, минають ночі,
 Минає літо. Шелестить
 Пожовкле листя, гаснуть очі,
 Заснули думи, серце спить,
 І все заснуло, і не знаю,
 Чи я живу, чи доживаю,
 Чи так по світу волочусь,
 Бо вже не плачу й не сміюсь...
 Доле, де ти! Доле, де ти?
 Нема ніякої;
 Коли доброї жаль, Боже,
 То дай злої, злої!
 Не дай спати ходячому,
 Серцем замирати
 І гнилою колодою
 По світу валятись.
 А дай жити, серцем жити

і людей любити,
 А коли ні... то проклинать
 І світ запалити!
 Страшно власти у кайдани,
 Умирать в неволі,
 А ще гірше — спати, спати,
 І спати на волі —
 І заснути навік-віки,
 І сліду не кинуть
 Ніякого, однаково,
 Чи жив, чи загинув!
 Доле, де ти, доле, де ти?
 Нема ніякої!
 Коли доброї жаль, Боже,
 То дай злої! злої!

21 декабря 1845,
 Вьюнища

ТЕ, ЩО ДІЛИТЬ, І ТЕ, ЩО ЄДНАЄ

І не оглянулись ми, як уже надійшов березень, який замикає перше чвертьріччя. Тількищо ми святкували Різдво, а вже маємо світ, який приготував нас до Великодня. Цього року святкуємо всі одночасно, не буде різниці між старо-і новокалендарниками.

Коли думати, як ті два "календарі" та й різні інші причини ділять нас на ворогуючі групи, партії, комітети тощо, то стає якось невесело на душі. Бувають же народи й держави, які складаються з людей різних переконань, прощарків, віровизнань, але ці різниці не спричинюють взаємної ворожнечі, ненависти чи антипатії. Те, що їх лучить в одне, сильніше від того, що їх ділить. В ім'я того спільного люди крайно різних поглядів уміють діяти плече об плече для спільної цілі.

У нас говориться і пишеться багато про єдність; ми навіть молимося "Боже, нам єдність подай". Молимося, але, хоч і з допомогою Бога, вона не може прийти ззовні, як якийсь дар, без нашої участі. Вона ж бо залежить від нас самих. Кожний, або майже кожний з нас, коли говорить про єдність, про з'єднання, то уявляє собі це так, що всі інші пристануть до нього, об'єднаються під його прапором, відкинуть свої переконання і приймуть його. Кожний вірить у свою правду, довкола якої повинні всі згуртуватися. Переконання, світогляди, партійні ідеології повинні і можуть нас різнити, але не роз'єднувати. У нас для однієї конкретної мети діють різні групи та навіть змагаються одна з одною, а коли б, відкинувши групові амбіції і не думаючи про різниці, діяли разом, то й висліди були б кращі.

Взаємна толеранція — це прикмета, якої нам бракує. Замість підкреслювати те, що нас єднає, ми роздуваємо кожну дрібну різницю. Що гірше, ми не тільки не визнаємо права на власну думку кожному, але включаємося емоційно і починаємо ненавидіти того чи тих, які думають інакше. Ставимося до них з більшою ворожістю, ніж до явних, небезпечних для нас зовнішніх ворогів.

У взаєминах угруповань, у критиці та й узагалі в суспільній праці повинен обов'язувати якийсь кодекс доброї поведінки, те, що ми в приватних відносинах називаємо "добрим тоном", правилами доброго виховання.

Такі правила повинні б обов'язувати взагалі в суспільній праці. Дуже часто при дискусіях, на зібраннях чи нарадах поведінка присутніх далека від доброго виховання. Перебивання окликами промов чи дискусій, навіть жестами чи мімі, якими виявляємо невдоволення чи легковаження інших, це все часті явища. Факт, що хтось має інші переконання чи висловлює опінії, які нам не подобаються, не дає нам права проявляти своє невдоволення, легковаження чи навіть антипатію злобними заввагами чи жестами. Придався б правильник доброї поведінки у суспільній співпраці, в якому першою вимогою була б пошана для другої людини.

Уже не раз в нашій історії траплялося таке, що брак єдності був причиною нашої поразки. Це стверджуємо і далі поступаємо так само. Головним видається вміти від-різнити справи меншої і більшої ваги, не перебільшувати того, що роз'єднує, а скріпляти те, що нас єднає в ім'я однієї нашої спільної мети.

На обкладинці: Т. Шевченко. Портрет Г. І. Закревської. Полотно, олія. 1843.

Our cover: T. Shevchenko. Portrait of A. I. Zakrewska. Oil on canvas. 1843

У ПОЛОВИНІ КАДЕНЦІЇ

II

Від грудня 1974 до кінця вересня 1976 відбулося 65 засідань Екзекутиви, в тому 3 цілоденні.

Від початку каденції праця Екзекутиви зосереджувалась на унапряменні діяльності Відділів і Округ та здійснюванні постанов Конвенції. Узгіднено завдання і плани праці референтур з референтками Головної Управи. Виготовлено течки для всіх референтур і розіслано до Округ і Відділів. Екзекутива звернула увагу на важливість тих матеріалів і поклала натиск на те, щоб їх зберігати, доповнювати і передавати наслідницям. Коли членство дотримується цього, ми зробили великий крок уперед, коли ж ні — багато праці і грошей змарнувалось і скоро почуємо знову, що референтки не знають, які їхні завдання.

Виготовлено естетичні брошури і коротку історію СУА для інформації про нашу організацію, а також як матеріал помічний у заходах для приєднання членства. Численні замовлення вказують, що Відділи радо ними користуються. Видруковано спеціальні грамоти, якими можуть користуватися Відділи і Округи для відзначення членок.

У співпраці з Комітетом оборони радянських в'язнів видано англійською мовою брошуру, про жінок політичних в'язнів, що була призначена для інформації американського громадянства про нашу акцію оборони ув'язнених. Відділи і Округи одержали по одному примірникові цієї брошури, як зразок для замовлення і використання в місцевих акціях. Брошуру розповсюджено на міжнароднім терені, розіслано її до американських сенаторів і конгресменів, як також до амбасад у Вашингтоні.

Від початку каденції відбулися дві конференції голів Окружних Управ, членки Екзекутиви брали участь в Окружних З'їздах у 1975 і 1976 рр., як також у святкуваннях з нагоди 50-ліття СУА.

Особисті зв'язки дають змогу познайомитися з місцевими проблемами та поінформувати членство про актуальні справи.

У грудні 1975 Екзекутива встановила Комісію відзначень, що мала за завдання перевірити звіти Відділів і Округ та запропонувати відзначення для тих, що у своїй діяльності виконували свої завдання, згідно з постановами статуту і ухвалами Конвенції. Комісія буде діяти також у цьому році.

По довших заходах відновлено конкурси літературної фундації ім. Лесі і Петра Ковалевих, якою по смерті св. п. Петра Ковалева завідує його дружина Лєся Ковалів.

Екзекутива вислала до українських організацій у діяспорі ювілейну книжку СУА та різні матеріали для нав'язання ближчої співпраці. Слідуючи за всіма проявами громадського життя в США, Екзекутива удержує зв'язок з численними організаціями і провідними громадянами.

Іванна Рожанковська
голова СУА

Iwanna Rozankowska
President of UNWLA

Відкриття музею довершено при неймовірнім зусиллі кількох осіб, зокрема теперішнього куратора музею Оксани Грабович. Могло б здаватися, що найважчий етап уже поза нами, але на ділі це лиш перший крок, за яким слідує безнастанна, послідовна праця, щоб удержати музей на відповіднім рівні і далі розбудовувати. Вже дотепер зроблено багато. Музейний персонал виконує свої завдання з правдивою посвятою, сподіваючись, що в майбутньому фінансова ситуація поправиться і управа зможе заангажувати хоч би мінімальну кількість додаткових сил, конечних для дальшого ведення музею.

До часу встановлення управи музею, Екзекутива виконує її обов'язки, що вимагає не лише рішень у всіх справах, але і активної співпраці. Виготовляється список української преси в діяспорі для висилки інформації про музей з проханням поміщення відповідних статей. Повідомлення про постання Українського Музею висилається до деяких музеїв в США і етнографічних музеїв різних країн. Такий зв'язок корисний не лише тим, що наново доводить до свідомости міжнародніх кругів існування українського народного мистецтва, але також створює можливості співпраці на майбутнє у формі статей у чужих музейних журналах, виставок, обміни виданнями та інформаціями. Вже перші кроки в цьому напрямі принесли нам користь. Від двох установ в США і німецького Музею Хліба в Ульмі ми одержали вказівки про консервацію хліба. Музей Людини в Парижі виявив зацікавлення на стільки, що запропонував поміщення статті про українські обрядові хліби у своїй журналі. У деяких музеях Австрії і Німеччини були колись великі збірки українського народного мистецтва. Стараємося засягнути інформації про долю тих збірок. Дотепер ми довідалися, що велику колекцію з Oesterreichisches Museum für Volkskunde у Відні перенесено до замку у Kittsee. Початки цієї збірки сягають кінця 19 століття, у ній були експонати, які придбали для музею Іван Франко і Володимир Шухевич, як також негативи знімків 5-томової етнографічної праці Шухевича "Гуцульщина".

Членство у Convention and Visitors Bureau дає можливості постійної реклами музею серед мешканців Нью-Йорку і туристів. Бюро приміщене

при 42-й вулиці, напроти залізничної станції Grand Central, в одному з найрухливіших пунктів міста. Воно дуже популярне, зокрема інформаційний станок з численними летючками, на яким на днях будуть виставлені наші брошури і програмки.

Музейна крамничка у досвідчених руках Івонни Савицької. Естетично підібраний і розкладений товар притягає покупців. Підприємливості управительки вже тепер завдячуємо скромний дохід з крамнички, який напевно зросте із збільшенням фреквенції відвідувачів.

У США є більше малих музеїв, ніж великих. Американська Асоціація Музеїв поцікавилася ними. Група фахівців відвідала понад сто таких установ, познайомилася з їхніми проблемами і у наслідку видала підручник для музеїв. У вступі автор так характеризує наставлення ініціаторів і прихильників

цього роду починів: "Це малий музей з різними недоліками. Ми не можемо виконати всього, що хотіли б, через брак фондів. Ми знаємо, що мусимо ще багато навчитися, але ми віримо, що коли зроблено початок, підтримка запевнена. Ми переконані, що громада доцінить користь, яку матиме з доброго, хоча, тим часом, малого музею".* Читаючи ці слова, відчувається полегшу. Ми не одинокі, що поривалися "з мотикою на сонце". Де лиш набратись тієї певности, що і в нас добре діло знайде своїх ентузіастів.

* Guthe, Carl E. So you want a good museum; a guide — to the management of small museums. Washington American Association of Museums, 1957.

Івонна Розикова

ВКЛАД УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИЦЬ У СВІТОВУ ЛІТЕРАТУРУ

Докінчення

Друга половина минулого сторіччя була в українському житті незвичайно творчим періодом, якщо мати на увазі наше жіноцтво, а зокрема його вклад у літературне життя. І хоч лише дві з них заслуговуватимуть на честь увійти в пантеон світової літератури, то все ж таки кількість письменниць, які своєю творчістю не поступаються сучасній їм літературній творчості українських мужчин є не абияким явищем. В українському літературному процесі ці жінки займають більше ніж почесне місце. Тут згадаємо хоч би Ганну Барвінок, Олену Пчілку, Любов Яновську, Грицьку Григоренку, Дніпрову Чайку, Наталю Кобринську, Уляну Кравченко, Ганну Павлик, Ольгу Рошкевич, Климентину Попович, Євгенію Ярошинську та інших. Усе це були передові жінки, які лишили свій слід не лише в літературі, але стояли на перших позиціях боротьби українців за свої права з спеціальним углядженням жіночого питання.

Очевидно, список цей неповний. Ми виключили з нього зовсім свідомо два імена письменниць, які повною мірою заслуговують на те, щоб опинитися в товаристві найкращих письменників світу. Маємо на увазі Лесю Українку і Ольгу Кобилянську.

У випадку Ольги Кобилянської ми знов маємо діло з небуденним явищем. Це дівчина, яка виховувалась у німецькій мові і культурі, якщо про виховання-освіту в цьому випадку взагалі можна говорити; адже ж Кобилянська мала лише чотири класи початкової школи, отже свою освіту вона завдячувала виключно собі самій, своєму бажанню рости — читати, навчатися, здобути регулярну освіту. Щойно 18-річною дівчиною, вона зустрілася з Окуневською, а трохи згодом з Наталею Кобринською, які її переконали облишити творчість у ближчій для Ольги Кобилянської німецькій мові, а перейти на українську. Шлях цей не був легким. Коли у 1888 році Ольга Кобилянська вислала оповідання "Людина" в редакцію газети "Правда", вона отри-

чала рукопис назад з допискою, щоб вона навчилася української мови. Той факт, що, хоч це її й розчарувало, але не відстрашило, говорить сам за себе. Наполегливою працею над собою вона добивається не абияких успіхів і переходить в українську літературу як оригінальна письменниця-символіст, глибокий психолог, гуманіст, індивідуаліст, що збагачує українську літературу справді модерними і зовсім новочасними європейськими сюжетами та їх новим трактуванням. Часом фактично, у Ольги Кобилянської майже нема сюжету, а інтенсивна дія проходить у переживаннях, в душі, в спогадах...

Так як Ольга Кобилянська своєю творчістю перемогла обставини, довкілля і виросла на передову письменницю, так, фактично, боротьба стала напругою у дальшій творчості всіх великих українських письменниць, з того часу. Це могла бути боротьба внутрішня або зовнішня — звичайно і одне й друге йшло разом, але ні становище поневоленого народу, ні позбавлення інших людських прав не сприяли їй, додамо від себе, Слава Богу! постанню в українців явища, яке ми звичайно розуміємо під терміном жіноча література. Маємо на увазі твори переповнені особистими, солодко-сентиментальними і наївними любовними переживаннями, чи іншими дрібними, маловажними сюжетами й ідеями.

Українська жінка-письменниця була поставлена перед цілий ряд надто важливих громадських проблем, щоб вона могла присвячувати надто велику увагу собі самій: поневолення національне, соціальна несправедливість, гостре відчуття нерівности статеї з дивними забобонами про те, що — що можна мужчині, те жінці зась — брак належних засобів для виховання дітей та інші перешкоди — вплинули на те, що українська жінка опинилася в передовій лінії фронту боротьби за краще майбутнє нації у всіх сферах життя.

Цього ніхто не може нам краще виявити як Леся

Українка, яка у пантеоні наших передових письменників займає одне з перших місць. Фізично слаба й невиліковно хвора від туберкульозу костей, Леся Українка давала свої найкращі твори в боротьбі з нестерпними фізичними болями, у перегонах зі смертю, яка вже заглядала в її очі зовсім виразно. Багатство тем, сюжетів, ідей у Лесі Українці сливе невичерпне. Мороз іде по спині, коли читаєш її поезію чи драми, де заторкнено, і то фахово та з великим знанням, теми античні, біблійні, раннього християнства, середньовіччя, української історії різних епох, включаючи найновішу англійську історію, мандрівні сюжети — як Дон Жуан і т.д. і т.д. Тут нема змоги давати хоч би приблизну оцінку її творчості. Її треба не лише читати, але й вивчати, а той факт, що Іван Франко назвав її свого часу єдиним мужчиною серед українських письменників, говорить сам за себе. Широке амплуа її творчості забезпечує їй назавжди одне з передових місць в українській літературі і почесне місце серед світової слави мистців слова.

Перша світова війна не принесла українцям сподіваної волі, а загнала подекуди в ще гіршу неволю і безнадію. Реакцією на цей важкий стан була революційна боротьба, в якій на рівних правах і обов'язках йшли поряд з чоловіками і жінки. Символом цієї дружності у праці й боротьбі є Ольга Басараб, яку ми дотепер щорічно згадуємо в лютому, в роковини її смерті.

Ідеєю революційної боротьби захопилася також Олена Теліга (з дому Шовгенів), яка на поклик підпілля в 1941 році пішла до Києва, де керувала українською культурною діяльністю за найважчих умов і загинула розстріляна німцями в Бабиному яру.

У всесвітній історії мало є таких випадків, щоб письменник чи письменниця так повністю являли неподільну постать і діяли згідно з проповідуваними ними ідеями, як Олена Теліга. І знов маємо тут жінку, яка переважає більшість мужчин своїми думками, ідеями і вчинками та бере на себе найвищу жертву, жертву крові, і переходить у історію як непокорена постать великої людини і письменниці. Тому не зважаючи на невелику її спадщину, Олена Теліга ввійде, мабуть, не лише в історію української літератури, як яскраве явище, як поетеса, яка вміла пожертвувати особистим щастям і життям для кращого майбутнього свого народу. Справді бо в даному разі Бог послав їй найбільший дар, якого вона в Нього просила — "гарячу смерть — не зимне умирання".

Прошуміла ще одна — Друга світова війна. На зруйнованих просторах почало поволі відроджуватися життя в дуже невідрадних умовах, але ж законів природи не подолати. І там, де вороги винищували до ноги ще вчора відданих синів поневоленого народу, почали сходити нові парості, почало кильчатися нове життя.

Всупереч ворожим намаганням прийшли 60-ті роки з так званою генерацією шестидесятників, а серед них перша і найскравіша постать — знов постать жінки-поетеси — Ліни Костенко. Надіємось,

що наші читачі мали змогу читати хоч деякі її вірші. Вони говорять самі за себе і багато коментарів не потребують.

Ліна Костенко вміє без зайвої пози, а просто й скромно та якось самозрозуміло приймати на себе жертву. В особистому житті вона пожертвувала родинним щастям, розійшовшись з своїм чоловіком, якого вона дуже любила, лише тому, що він чужинець і вона мусіла б з ним жити в чужій країні, а вона не могла існувати поза українською культурою і поза Україною. У цьому контексті треба розуміти її вірш про "Поїзд із Варшави...", який став на Україні "гітпарейд". Водночас вона пожертвувала кар'єру, яку вона легко могла б зробити, поклонившись кому треба.

Велич Ліни Костенко, поетеси, яка перебуває в повному розквіті творчих сил, тепер ще трудно точно з'ясувати й схарактеризувати. Перед нею творчі вершини, широкі обрії. Її поезія і з естетичного і з етичного та ідейного погляду — це явище небуденне, — явище, яке переростає наші сподівання і виходить поза рамки звичайності. Вона сьогодні там не сама. Ми могли б тут назвати кільканадцять імен здібних молодих модерних у кращому розумінні цього слова поетес, а все ж таки жодна з них не може дорівнятися Ліні Костенко, як не можуть їй дорівнятися, і чоловіки-поети, хоч і серед них є багато цікавих свіжих і сильних митців.

Любов Ліни Костенко до України поєднується з незвичайно серйозним підходом до поезії. Це не веселе проведення часу, а серйозний обов'язок, покликання і приречення.

Ми згадали тут коротко п'ять на нашу думку найвизначніших українських письменниць, вимінаючи, може, Емму Андіївську, про яких ми особисто переконані, що їхні імена було б заслужено згадати в світовій історії літератури. Це не означає, що до цієї нашої концепції не можна було б чогось додати, чи щось відняти. Історія літератури це не математика і тут точними мірками міряти не доводиться.

Не маючи змоги надто довго зупинитися над розбором літературної праці згаданих письменниць — ми лише вказали на те, що безсумнівна велич і перевага цих письменниць не тільки в їх більших здібностях, але й у служінні вищій ідеї. У Марка Вовчка це була ідея знесення кріпацтва і виявлення цінностей і величі маленьких звичайних людей; у Ольги Кобилянської це було викриття таємниць людського духа, шляхетних поривань і непідробленого гуманізму; у Лесі Українці велична ідея визволення людини з оков рабства, яке їй увижалось скрізь — у старому Єгипті й Вавилоні, в класичному грецькому й римському світі, в середньовіччі і в найновіших часах. У Олені Теліги — революційність слова і чину та принесення в жертву для ідеї всього особистого життя, а в Ліни Костенко — це знов же високий гуманізм, незвичайна сила покликання і усвідомлення живих сил нації, які будуть завжди однакові, чи це

Докінчення на ст. 5

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ВПЛИНУЛО ДОСІ:

ЗА М. ЛЮТИЙ 1977 Р. ЗЛОЖИЛИ: ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ СУА ВІД ЧЛЕНОК, ОРГАНІЗАЦІЙ, УСТАНОВ І ГРОМАДЯНСТВА:

175 дол. — 102 Відділ — Манстер, Інд.
115 дол. — 28 Відділ — Ірвінгтон. В тому: 25 дол. — інж. Степан і др. Ірина Ільницькі — Парма, О. (через п. Н. Бігун), по 10 дол. — Дмитро Бобеляк, Стефанія Грубська, Ольга Марущак, 50 дол. — пожертву проголошено в листі "Замість квітів", 10 дол. — проголошено в листі в пам'ять св. п. Іванни Бенцаль.
65 дол. — 64 Відділ — Нью Йорк. В тому по 10 дол. — Ірина Падох, Віра Сушків, др. Богдан Бабій, 35 дол. — пожертву проголошено в листі в пам'ять св. п. Іванни Бенцаль

65 дол. — 82 Відділ — Нью Йорк. В тому 20 дол. — Відділ 45 дол. — пожертву проголошено в листі в пам'ять св. п. Іванни Бенцаль
50 дол. — 1 Відділ — Нью Йорк. Пожертва проголошена в листі в пам'ять св. п. Іванни Бенцаль
45 дол. — 72 Відділ — Нью Йорк. В тому по 10 дол. — Керен Гальо і одна членка Відділу, 25 дол. проголошено. в листі в пам'ять св. п. Іванни Бенцаль.
30 дол. — 71 Відділ — Джерзі Сіті. Пожертву проголошено в листі в пам'ять св. п. Іванни Бенцаль
25 дол. — 83 Відділ — Нью Йорк. Пожертву проголошено в листі в пам'ять св. п. Іванни Бенцаль
по 10 дол. — 46 Відділ — Рочестер. В тому — 1 членка Відділу 33 Відділ — Парма, О. (пожертву проголошено в листі "Замість квітів") — 93 Відділ — Гартфорд

Разом 600 дол.

Поля Книш — фінансова секретарка

Докінчення ВКЛАД УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИЦЬ

буде в монархічній, націоналістичній, демократичній чи комуністичній системі правління.

Усі п'ять письменниць є водночас доказом живучості й сили української нації, яка постійно в різних умовах і ситуаціях уміє видавати з свого нутра великих непересічних діячів у всіх сферах життя. Кожній з них можна було б присвятити увагу окремо, і тоді, може, яскравіше й випукліше можна було б показати, чим саме вони стали великими й переважають інших своїх товаришок, яких вклад у літературу поряд з цими найбільшими також не слід недоцінювати.

Жива нація постійно перебуває в русі, в поході, в творчому вкладі одиниць і цілих груп в життя народу. А оцінка цього руху завжди лишиться "нескінченою розмовою". Це зокрема правильно буде доти, доки наша нація не зможе жити вільним і незалежним життям без чужого примусу й диктату.

ДАР НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ ЙОРКУ

1,000.00 дол. — Округна Управа — Чікаго

150 дол. — 78 Відділ — Вашингтон
132 дол. — 101 Відділ — Чікаго
50 дол. — 46 Відділ — Рочестер
50 дол. — 100 Відділ — Картерет
25 дол. — Округна Управа — Огайо (пожертва проголошена в листі "Замість квітів").

150 дол. — Український Робітничий Союз — Скрентон
100 дол. — Федерально Кредитова Кооператива — Джерзі Сіті

ПРИВАТНІ ОСОБИ:

20 дол. — Олександра Куницька — Нью Йорк
по 15 дол. — Пелягія Кучкуда — Цедар Гроу

Ольга Павлів — Коговз Нью-Йорк по 10 дол. — Марія Мацюк — Берлін, Міч.

Надія Гробельська — Нью Йорк — Ольга Трачук — Бронкс, Н. Й. (через 82 Відділ)

120 дол. — пожертви проголошені в листі "Замість квітів"

65 дол. — пожертви проголошено в листі в пам'ять св. п. Іванни Бенцаль

ЦЕГЛИНИ НА ДІМ СУА

Розпродаж цеглин між членками СУА, громадянством і організаціями продовжується на 1977 рік.

Гроші з розпродажу цеглин ідуть на сплату довгу закупленого Дому СУА при 203-2 Аве в Нью-Йорку, де міститься Український Музей.

Висилаючи гроші, Відділи повинні зазначити, чи прислана сума походить з розпродажу цеглин, чи це жертва на Український Музей.

Проситься також подавати імена й прізвища жертводавців.

Поля Книш
фінансова секретарка

ПОДЯКА ЗА ДАРУНКИ КРАМНИЦЦІ ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

З подякою подаємо список Відділів СУА і осіб, які склали дарунок до крамнички при Українському Музеї в Нью Йорку:

Округа Дітройт Відділ: 53, 58, 63.
Округа Чікаго Відділ: 101.
Округа Півн. Нью Йорку Відділ: 46, 47, 68.
Округа Нью Джерзі Відділ: 75.
Фінікс-Арізона Відділ: 3.
Довбош в Майплевуді, Н.Дж.
Катерина Кузьма в Ньюарку, Н. Дж.
Тіна Крисюк в Рочестері, Н.Й.
Слава Стахів в Мідльсексі Н.Дж.
Тиха в Майплевуді, Н.Дж.

НАША ОБКЛАДИНКА

Т. Шевченко. Богданові руїни у Суботіві. Папір, аквареля. 1845.
T. Shevchenko. Ruins Near the Bogdan Church in Subotiv. Water color on paper. 1845

Тарас Шевченко, якого згадуємо звичайно у березні (це ж бо місяць його народин 9. ІІІ. 1814 р. та смерти 10. ІІІ. 1861) для нас передусім поет,

кобзар, який оспівував минуле та сучасне йому, заповідав майбутнє України з усіма величними, гарними, а теж смутними та важкими проявами.

Т. Шевченко. Слепа з дочкою. Ілюстрація до поеми "Слепая". Папір, олівець, сепія. 1842.

T. Shevchenko. Blind Women with Daughter. Illustration to the poem "The Blind". Pencil, sepia on paper. 1842

Його слово було для нашого народу рушійною силою, надхненням. Та захоплюючись творами його пера, ми начебто поставили в тінь творчість його пензля та олівця. Насправді важко сказати чи був він кращим поетом чи малярем.

Коли ж приглядатися репродукціям його картин, то не можна стриматися від захоплення та подиву. Він не тільки був творцем реалізму в українському образотворчому мистецтві, але коли б не був відгороджений від світових мистецьких галерій, заняв би там одне з визначніших місць.

Якби його картини уложити хронологічно то постав би своєрідний "живий образ" його життя. Ми побачили б людей, з якими зустрічався, пейзажі країн куди переїздив чи де жив, картини з побуту людей, серед яких жив. Його автопортрети, а залишив він їх біля 30, сказали б нам про

Т. Шевченко. Автопортрет. Папір, олівець, біліло. 1851.

T. Shevchenko. Self-Portrait. Pencil and white on paper. 1851

Його внутрішні переживання бо ж вони, так як його портрети, передавали не тільки зовнішній, але і психологічний образ людини.

Хоч не всі його картини заховались, то й число тих які існують, вказують на величезну мистецьку

продуктивність. При тому слід взяти до уваги, що малював він навіть тоді, коли застосовано до нього, підписану особисто царем Миколою I, заборону малювати й писати.

Спробуймо у великому скороченні накреслити малярський життєпис Шевченка.

Зачати його треба від того часу, коли він малим хлопцем розмальовував стіни батьківської хати та рисував своїх товаришів однолітків, коли "пас ягнята за селом". Про це він згадає у своєму деннику.

Вже як круглий сирота шукає можливості вчитися малювання у дяка, одного чи другого. Один з них вичитав з ліній його руки, що не буде з нього не тільки маляр, але ані швець, ані бондар. Коли врешті знайшов можливість вчитися у місцевого художника, то треба було йому, як кріпакові, йти на службу у пана Енгельгарта, де виконував завдання "козачка".

У тій ролі перебував він у Вільні, де навчався у учня славного художника Рустена, а потім у Петербурзі. Там віддав його пан до майстерні Ширяєва, надіючись мати власного художника. Помагав молоденький Тарас при розписах петербурзьких палаців та Великого театру, для якого виконував самостійні проекти композицій та арабесок. Вдень працював, а, користаючи з "білих петербурзьких ночей", ходив малювати статуї у парку. Там теж зустрів його маляр Сошенко який впровадив до Товариства заохоти мистців, де Шевченко ходив на вечірні курси. Там теж познайомився з проф. Карлом Брюлловим, якого впливи видно у картинах Шевченка з тих часів. Малює тоді композиції на теми античної історії, історії Руси-України (Смерть Олега, Смерть Богдана Хмельницького і т. д.), які мають дещо театральний характер, але теж акварельні портрети з натури.

Він все ще є кріпаком. І як це не дивно, але волю одержав він за ціну картини. Карло Брюллов намалював портрет поета Жуковського на те, щоб розіграти цю картину на лотерії з якої гроші пішли на викуп Тараса Шевченка з кріпацтва. Від квітня 1838 року Тарас Шевченко є вже вільною

Т. Шевченко. Почаївська Лавра з півдня. Папір, аквареля. 1846.

T. Shevchenko. The Pochaiv Lavra, Southern Aspect. Water color on paper. 1846

Т. Шевченко. Дві дівчини. Папір, офорт, акватинта. 1858.

T. Shechenko. Two Girls. Etching, aquatint. 1858

Т. Шевченко. Мис Тюк-карагай на півострові Мангизшлак. 1856-1857.

T. Shevchenko. Cape Tyuk-karagai on Mangishlak Peninsula. Water color and white on paper. 1856-1857

людиною і може вступити до Академії Мистецтв. У малюнках з того часу слідний вплив Карла Брюллова, але теж помітне тонке відчуття природи та реалістичне представлення баченого. Автопортрет з того часу показує нам молоду людину, яка з відвагою та рішучістю глядить на світ.

У 1843 році Шевченко відбув поїздку на Україну. Попередила його там уже слава, тож відкрилися для нього двері передових українських домів. Про цю подорож говорять нам численні портрети, але теж картини з

селянського побуту "На пасіці", "Селянська родина", "Хата батьків" та інші. Тоді то теж назрів задум Шевченка періодичного видання "Живописна Україна". Мало воно складатися з трьох циклів 1) види, які визначаються красою або є пов'язані з історичними подіями, 2) побут 3) історичні сцени. Із задуманих 12 вдалося видати в Петербурзі 6.

Друга подорож Шевченка на Україну відбулася уже після закінчення Академії Мистецтв у 1845 році.

Він їде туди як член археографічної комісії. Про цю подорож сказати могли б змальовані з природи історичні та архітектурні пам'ятки.

У 1847 році Шевченка затверджено на посаді вчителя малювання на Київському Університеті, але арешт його за участь у Кирило-Методіївському братстві перебиває цю працю. Шевченко засланий до Оренбурзької кріпости, як рядовий солдат з заборотою писати й малювати, яку

Докінчення на ст. 13

Тарас Шевченко. Казахський хлопець дримає біля грубки. Папір, сепія 1848-1849.

T. Shevchenko. A Kazakh Boy Dozing by Stove. Sepia on paper. 1848-1849

Т. Шевченко. Казах на коні. Папір, аквареля. 1848-1849.

T. Shevchenko. A Kazakh on Horseback. Water color on paper. 1848-1849

ВИСЛІДИ КОНКУРСУ НА ПИСАНКУ І ОБРЯДОВЕ ПЕЧИВО

28 лютого журі у складі: Лідія Бурачинська, Оксана Генгалю, Любов Волинець і Оксана Грабович, перевело оцінку надісланих писанок та обрядового печива.

НАГОРОДЖЕНА ПИСАНКА:

Категорія А: Найкраще виконана писанка оперта на традиційних, народніх мотивах:

Дві перші нагороди: Галя Яцишин, студентка музики Стейтського Університету в Клівленді за писанку з Космача (Гуцульщина) та Ірина Кметик з Брукліну (Нью-Йорк) за три бойківські писанки — село Лопшанка-Лихнева біля Турки н/Стрием.

ВІДЗНАЧЕНО: дві гуцульські писанки, які виконала Анна Василяшук з Філядельфії

КАТЕГОРІЯ Б: Найкраща писанка репродукована з публікованих матеріалів:

ДВІ ПЕРШІ НАГОРОДИ: Марія Мазур з Філядельфії за дві писанки гуцульські одна з Космача, друга, яка називається "вівці" та Лариса Цісарик з Варрен, Міч. за дві писанки з східного Поділля "циганські дороги" та "безконечник" і писанку з західного Поділля "павучки".

НАГОРОДЖЕНЕ ПЕЧИВО:

1. НАЙКРАЩЕ ВИКОНАННЯ ВЕСІЛЬНОГО ПЕЧИВА

ДВІ ПЕРШІ НАГОРОДИ:

а) весільне деревце, "стручень"* і колачі з села Шешори на Гуцульщині — Анна Василяшук і Параскевія Олексюк з Гуцульського Товариства "Черемош" у Філядельфії.

б) за коровай з села Хватів — Ярослава Кукіль з Гартфорду.

ДВІ ДРУГІ НАГОРОДИ:

за коровай з околиці Перемишля — Анна Полішук з Балтімор, за коровай з східного Поділля: — Марія Савчак з Брукліну, Нью-Йорк.

ВІДЗНАЧЕНО: коровай з села Сторонибаби, повіт Золочів — Анна Цьокан-Літинська з Філядельфії; весільний колач — Марія Дрогомирецька з Варрен, Міч., весільний колач за приписом Савелі Стечишин, виконаний Іриною Кашубинською з Клівленду.

2. НАЙКРАЩЕ ВИКОНАННЯ ВЕЛИКОДНЬОГО ПЕЧИВА

ДВІ ПЕРШІ НАГОРОДИ:

а) паска з села Покропивне на Тернопільщині — Софія Шуган з Нью-Йорку

б) паска з села Більче Золоте на Борщівщині — Лідія Олексюк з Мілвокі, Вискансін

ДВІ ДРУГІ НАГОРОДИ:

паска з села Підзагаричі, Вижницького району на

Гуцульщині Ірина Ткачук з Нью-Йорку паска з села Більче Золоте на Борщівщині — Лідія Олексюк з Мілвокі, Вискансін

ВІДЗНАЧЕНО:

паска у виконанні Ірини Кашубинської, гуцульська паска — Марії Хитри з Елизабету, Нью Джерзі, паска з села Більче Золоте Лідії Олексюк з Мілвокі, Виск.

3. НАЙКРАЩЕ ВИКОНАННЯ РІЗДВЯНОГО ПЕЧИВА

ДВІ ПЕРШІ НАГОРОДИ:

а) різдвяний гуцульський колач з Жаб'я (печений за вказівками Параски Гаркач) — Стефа Сікора з Клівленду

б) колач з Дорогичина на Поліссі Таїса Махлай з Клівленду.

ДРУГА НАГОРОДА:

різдвяні колачі з села Угринів на Сокальщині (за вказівками Палажки Костюк) — Ірина Кашубинська з Клівленду.

ВІДЗНАЧЕНО:

різдвяний колач з Підгаєць на Тернопільщині — Марія Хитра.

4. НАЙКРАЩЕ ВИКОНАННЯ ПЕЧИВА ПОМИНАЛЬНОГО:

ПЕРША НАГОРОДА:

за хлібину на панахиди з села Алтауок, повіт Ново-троїцьке запорізької області — Христина Ярмоленко з Філядельфії

5. НАЙКРАЩЕ ВИКОНАННЯ ПЕЧИВА ДЛЯ ДІТЕЙ

ПЕРША НАГОРОДА:

паска для дитини з села Островське, Єлисаветградського повіту на Херсонщині —

Лукерія Романівна Дяченко з Філядельфії

ДВІ ДРУГІ НАГОРОДИ:

кренделі для дітей — Ірина Кашубинська з Клівленду, пташки — Стефа Сікора з Клівленду

Члени журі конкурсу на писанку і печиво мали дуже важкий вибір, тому, що ввесь надісланий конкурсний матеріал відзначався дуже високою якістю. Члени журі не знали прізвищ учасників конкурсу. Кожний конкурсний об'єкт був назначений тільки числом, а прізвища були в запечатаних ковертах у канцелярії музею.

Більше інформації про конкурс подамо в наступному числі НЖ. Всім учасникам конкурсу висловлює сердечну подяку за їхню незвичайну жертовність

УПРАВА МУЗЕЮ

* "Стручень" правив на гуцульщині за коровай

Напередодні 15-ого квітня:

інтерв'ю з українкою, що є податковим дорадником.

15 квітня. Чи знаєте, що це за дата? Якщо ні, то ви, мабуть, не є працюючою людиною і не живете в Америці. 15 квітня — термін остаточного розрахунку громадянина з державою, термін звіту бюрові "Інтернал Ревеню Сервіс" із цілорічних доходів і податків.

Податкова система Америки — дуже складна. Передусім, як і в інших цивілізованих і ліберальних країнах, це система — прогресивна: не всі працюючі громадяни платять однакову відсоткову ставку, а навпаки, хто більше заробляє, той і платить більший відсоток від свого заробітку. Цей принцип допомагає вирівнювати надмірні розбіжності в заробітках: тоді коли малоплатний робітник чи урядник платить 20% своєї платні на федеральний податок, високоплатний директор установи чи професіоналіст платить на той же податок уже не 20%, а 30% чи 50%...

Але податкова система Америки ускладнюється ще й тим, що є безконечна кількість різних винятків, пільг, спеціального законодавства, яке має за мету стимулювати чи підтримувати певні економічні чи соціальні процеси. Наприклад: бажаючи стимулювати пошуки за новими джерелами енергії, держава може давати податкові пільги власникам нових нафтових свердловин, бажаючи стимулювати розвиток науки, держава дає можливість закладати увільнені від податків фундації і т. д. Трапляється нерідко, що багаті, добре поінформовані люди, користаючи з порад фахівців, використовують всякі пільги до тієї міри, що й узагалі звільняються від податків... Вісті про такі надуживання викликають бурю протестів серед загалу громадян. Щораз частіше чуємо вимоги докорінної реформи податкової системи. Однією із передвиборчих обіцянок нововибраного президента Картера саме й була реформа податкового законодавства. Чи така реформа справді буде — покаже майбутнє. Покищо, працюючі люди Америки мусять коритися діючим податковим законам. Виготовлення навіть найпростішого податкового звіту звичайного громадянина вимагає неабиякої грамотності й інтелігенції. Мова податкових формулярів буває малозрозумілою навіть для людей із високою освітою, а що вже говорити про інших...

На цьому тлі стає ясним і зрозумілим, чому так багато американських громадян не вповняють своїх податкових звітів самі, а звертаються з цим до фахівців. Крім адвокатів, що ведуть податкові справи корпораціям та дуже заможним клієнтам, є ще ціла низка інших фахових дорадників, що займається виключно вповнюванням податкових звітів. Серед фахівців цього діла є і моя добра приятелька з гімназійних літ, Ляля (Наталія) Маланчук, що живе у прегарному місті Глендейл, біля Лос Анджелес, у

Наталія Маланчук.

Каліфорнії. Наша з нею розмова на тему її досить незвичайної професії напевно буде цікава читачам нашого журналу.

Питання: Відколи я знаю, що ти працюєш у фірмі H. & R. Block, я починаю помічати, що і в Філядельфії, і в Нью-Йорку є багато вивісок із цією назвою. Чи твоя фірма має цілу сітку своїх філій по всій Америці? Як вони зорганізовані?

Відповідь: H. & R. Block має в Америці біля 8,000 бюр. Вся країна поділена географічно на райони, що з них кожен складається із 10-15 окремих бюр. У кожному районі є одне головне бюро, що має свого керівника і заступника керівника, і що обслуговує клієнтів цілий рік. Усі інші бюро діють тільки від початку січня до 15 квітня кожного року.

Пит.: Який твій офіційний титул і в чому полягає твоя праця?

Від.: Я є заступником керівника одного району, що має 15 бюр. Моя головна праця — помагати нашим податковим дорадникам у складніших податкових проблемах і дбати про якнайкращу обслугу клієнтелі. Таких податкових дорадників є в нас біля сотні.

Пит.: Хто є вашими клієнтами? Чи це виключно приватні особи, чи теж підприємства? Наскільки складними є їхні податкові справи?

Від.: Наша фірма веде податкові справи переважно приватним особам. Часом теж малим підприємствам. Більшість наших клієнтів — це люди, що їх річні приходи виносять від 6,000 до 40,000 доларів. Є серед них учителі, лябораторійні техніки, агенти від продажу реальностей, спеціалісти від компютерів, власники мешкальних будинків. Ці останні, наприклад, часто мають проблеми з питанням, котрі видатки можна відтягнути в одному році коштом витрат, а котрі треба амортизувати на протязі декількох літ.

Пит.: Знаю, що ти кілька літ підряд вела у своїй фірмі курси для податкових дорадників. Як виглядають ці курси? Як довго вони тривають? Чого на них учать? Хто може на них записатися? Які можливості праці й заробітку для випускників?

Від.: Курси для податкових дорадників наша фірма веде кожного року і вони тривають від половини вересня до Різдва. Ціллю цих курсів є навчити практичним способом, як правильно виготовляти федеральні та штатні податкові звіти. Такий курс, звичайно, займає 6 викладових годин тижнево та вимагає принаймні 6 додаткових годин на домашні справи. На курси ці записуються чоловіки й жінки різного віку та різних фахів (а то й без фахів). Одні хочуть здобути собі кваліфікацію, щоб виконувати податкові звіти клієнтам і цим способом здобути собі додатковий заробіток, інші просто хочуть навчитися, як правильно працювати податковими дорадниками в різних податкових фірмах, таких як наша, або можуть відкрити собі власні податкові бюро. Декому це відкрило двері до одержання праці в "Інтернал Ревеню Сервіс". Наші курси втішаються популярністю серед жінок: молоді матері раді здобути фах, що дає додатковий прихід родині, а водночас не вимагає цілоденного робочого зобов'язання, що є актуальний тільки в одному сезоні, але що до нього можна регулярно повертатися рік-у-рік. Жінки середнього віку, що, підховавши дітей, повертаються на ринок праці, теж знаходять у цій ділянці можливість заробітку, нове цікаве зайняття поза домом, контакт із фаховими людьми. Заробітки податкових дорадників залежать, очевидно, від знання, що його вони набули, та від того, скільки часу вони можуть присвятити цій праці в тому короткому сезоні. Наскільки мені відомо, серед добрих податкових дорадників у час сезону безробітних немає.

Пит.: Чи крім цих елементарних курсів, є ще якісь вищі, заавансовані?

Від.: Наша фірма має ще так званий "заавансований курс доходного податку". Це свого роду семінар і його рекомендують тільки тим податковим дорадникам, які набули вже певну практику, виготовивши принаймні 200 податкових звітів у попередньому році.

Пит.: Що, на твою думку, є найбільшою перешкодою для того, щоб пересічний громадянин міг самостійно, без сторонньої допомоги, виконати свій власний податковий звіт?

Від.: Пересічний громадянин, глянувши на податковий формуляр, застрашується урядовими інструкціями. Як і кожний предмет, податки мають свою специфічну мову, і ті "упрощені" щорічно інструкції — крім самої юридичної термінології — міняються з року на рік. Тому не дивно, що багато людей воліють, щоб хтось більш зазнайомлений із предметом виконив їм їхній податковий звіт.

Пит.: Чи думаєш, що потрібна в Америці податкова реформа? По якій саме лінії, на твою думку?

Від.: Багато говориться в Америці про потребу податкової реформи, зокрема в час податкових звітів. Пропозиції податкових реформ стали своєрідною всенародною розвагою: ідей і плянів стільки ж, скільки і самих платників податку, а то й більше. Коли серйозно говорити про зміни в податковій системі, то мусимо взяти до уваги

далекоїдучі наслідки наших податкових законів. Якби податки були встановлені тільки для збирання фондів потрібних на видатки уряду, тоді податковий закон міг би бути дуже простий. Але Конгрес ухвалив податкові закони, які сягають глибоко в інші ділянки життя країни. Наприклад: податковий закон підтримує наукові фундації й інституції, церкви тощо дозволом відтягати від приходів пожертви на ці інституції. Якби Конгрес змінив закон і цих пожертв не можна б відтягати як податкову пільгу — наслідки для всіх цих інституцій могли б бути трагічними. Податкові закони підтримують будівельну індустрію, щоб створити більший ринок праці: власникам будинків дозволено відтягати податки за хату і проценти за гіпотечні позички. Ще інший приклад: податкові закони полегшують жінкам-матерям повернутись до праці, дозволяючи відтягати від податку кошти догляду дітей. Наші податкові закони маніпулюють багатьома ділянками економічного, соціального, релігійного життя країни. Великі податкові реформи мали б колосальний вплив на державу і всіх її громадян. Не бачу виглядів на такі підставові зміни і фактично не знаю, чи вони справді є побажані. Щорічні упрощування та дрібні зміни законодавства є, на мою думку, щирою спробою законодавців направити хиби в існуючій системі, але вони не завжди вдаються.

Ляля (Наталія) Маланчук народилася в Дубні, на Волині, в 1931 році. Вона називає себе "емігранткою від уродження", бо її батьки — Петро та Аделя Савицькі, були вже тоді емігрантами (батько — з Волині, мати — з Києва). До Америки Ляля прибула в 1948 році. Тут закінчила середню школу, а в 1953 році Каліфорнійський університет у Лос Анджелес. Вона заміжня за Євгеном Маланчуком, що по професії "controller"-ом, тобто завідуючим фінансовими відділами компаній, та є матір'ю двох дітей — Катрусі і Мирона. Була активна в американському громадському житті міста Глендейл, а теж кілька літ учительювала в школі українознавства при церкві св. Андрія в Лос Анджелес. Ляля студювала в університеті міжнародні відносини і мріяла колись про працю в державному департаменті. Вона не бачить безпосереднього пов'язання між своїми студіями і теперішньою своєю професією, хіба лиш у тому сенсі, що освіта взагалі виробляє спроможність думати і вчитися далі. Ляля доповнювала своє знання фаховими курсами різних рівнів, а сьогодні сама є інструктором двох таких податкових курсів, початкового й заавансованого. Ляля любить свою працю податкового дорадника. Це — каже вона — цікава й вимоглива робота, вона примушує "думати на ногах". Найбільше вдовolenня, одначе, знаходить вона в ролі вчителя курсів. "Тут маєш діло з аудиторією, яка справді зацікавлена і справді хоче чогось навчитись" — каже вона. "Яка сатисфакція, коли тобі вдасться роз'яснити якесь складне питання і ти бачиш раптовий проблиск зрозуміння в очах у своїх студентів!"

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Подружнє життя — це щось таке, над чим треба безнастанно працювати, що ніколи не є завершеним. — Андре Моруа.

(спогади з подорожі)

Кінець

Наш отець Яків Креспо, який завітав якраз до Мадриду, дзвонив до п-ва Барабашів, щоб ми могли зустрітися. На жаль нас не було і про його телефон я довідалась пізніше, коли отець вже від'їхав. Та наступного дня, в опіці римінського українця, що запропонував мені бути перекладачем, ми відвідали маму отця Креспо. Просто не вірилось, що це — старша жінка, яка має десятеро дітей і багато внуків. Яка життєрадісність і які веселі очі! За хвилину прийшла її донька — законниця. На мою заввагу:

— Як Ви подібні до отця Якова! — відповіла:

— Направду? Це може тому, що ми близнюки! Навіть вродилися разом! — і розсміялася.

Подякувавши за милу гостинність і відібравши гітару для мого власного чоловіка (бо не була певна на що він чекав з більшим нетерпінням — на мене, чи на гітару, яку замовив через отця Креспо вже рік тому) ми розпрощалися.

Музей "Прадо" в Мадриді не такий величезний, як ватиканський музей чи Лувр у Парижі, але не менш цікавий.

Несподіванкою для мене були малюнки Ель Греко і Гої. Ми всі знаємо романтично-розлогу постать Гоївської "Маї", але я не сподівалась, що цей великий маляр міг з таким розпачем увіковічнити всі страхіння війни, виснажені голодом обличчя, що в своїм передсмертнім жаху не мають вже майже нічого людського!

Кажуть, що кожне прощання є трохи смертю. Важко мені було прощатися з гостинною родиною п-ва Барабашів і з цілою маленькою й тісно-зжитою українською громадою Мадриду. Але мій "юрайп-пас" вже видохся, гроші — також. Настав час залишити Європу!

Після восьми годин лету я вже була в Нью-Йорку, де мене зустріла близька мені Уляна Любич і вся моя дорога "братія".

Микола Понеділок, якого вже нема між нами, здавалось трохи поправився. Казав, що це через жіночі гормони, якими його годували після операції і сміявся з цього. Був майже такий, як все, жартував і запевняв, що йому море по коліна! Лише в очах був якийсь смуток і тривога, лише прощаючись сказав:

— Ех, Зоюсь! Австралія далеко а цвинтар близько, може й не побачимось! Якесь передчуття в мене кепське. Тьху — тьху! —

І я мала передчуття, що ми вже не побачимось. Ех, Микола!

До Нью-Йорку я приїхала в "гарячий" час, що не відносилось до погоди, яка була холодна й дощова, а до української громадської діяльності. Якраз тоді відбувались:

1. З'їзд Товариства за Патріархат

Зоя Когут. Шарж Едварда Козака.
Sketch of Zoia Kohut by Edward Kozak

2. З'їзд Пластових Крайових Голів

3. Святкування 50-ліття Союзу Українок Америки (відділів округи Нью-Йорку) включно з балем

4. Велика Академія у 25-річчя смерті Головного Командира Української Повстанської Армії Генерала Чупринки

5. Реферат др. Осінчука на тему римської прощі й українського Патріархату

6. Концерт в честь "року жінки"

7. Виставка робіт Шонк Русича.

Я умудрилась побувати всюди. Чула спів Ренати Бабак і Андрія Добрянського на академії, спів Ганни Шерей на концерті, була в "Метрополітан" опері, була на виставці картин Левицького, Репіна, Брюллова й Азовського (з лєнінградського музею "Ермітаж"). При нагоді привіталась з нашим "австралійцем" Анатолієм Жуківським на З'їзді Крайових Пластових Старшин, гурорила до ранніх півнів з Начальним Пластуном Юрієм Старосольським, була декілька разів у дорогих моїх Гірняків, обідала у нашого "австралійця" — Степана Крижанківського і його милої Олі, вечеряла у наших Питлярів, одним словом використовувала кожен хвилину перебування в Нью-Йорку. Крім того відвідала мого доброго, вірного і невтомного опікуна і "хронічного імпресарію", як він сам себе називає, Івана Савича Дурбака в Трої. Іван Савич трохи поправився, трохи більше посівив, але далі такий же працьовитий і молодий духом. Була в Ютиці у отця Смика і пані Володимири, які завезли мене до Гантеру, до незабутніх Кобзарів. Час летів так скоро, наче б йому за це платили. І хоч я в Нью-Йорку була вже втретє, і хоч він лишився таким же брудним і галасливим, як все — він і надалі для мене хвилюючий і викликає якесь дивне почуття приналежності.

В понеділок, 27-го жовтня я попрощалась на летовищу з Уляною Любович і з Нью-Йорком. Чи на завжди? Не знаю.

В середу, після чотирьох з половиною місяців мандрівки, я благополучно долетіла до друзів, внука, дітей і Льоника, а найголовніше — привезла йому неушкоджену гітару! Вже хоч би для цього варто було їхати!..

Порівнюючи життя української еміграції Америки, Канади й Австралії з Європою я маю враження, що ми в цих нових країнах поселення маємо дещо більше піонерського духа, й більше розмаху і менше законсервованости. Можливо, що причиною цього є те, що нас просто більше численно — більше в громадах. А може Європа, зі своїми закоріненими традиціями й століттями урамкованою ментальністю, тримає і наших людей в певних допасованих рамках старого світу. Можливо, що не вони там в Європі, а ми в нових країнах змінилися, стали більш ліберальними, вільнішими в поведінці, байдужими до зовнішніх форм та рукавичок. І, може, байдужнішими до ближніх.

Життєвий стандарт наших українців в Європі, загально взявши, не є багато гірший, нашого, може навіть ліпший, хоч власних хат там мало хто має. Зате вони частіше ходять до театрів, на концерти (не лише в українських домітках), частіше подорожують, менше звертають уваги на матеріальні придбання.

Щождо асиміляції — мені здається, що це питання там ще більше загрозливе, бо поперше, як я вже казала — там наших людей менше. А по друге: австрійська, німецька, французька, чи бельгійська культура нам більше імponує, ніж американська чи австралійська і вона для нас більше сприємлива і близька. Та асиміляція не є прикметою лише українців, люди всіх націй асимілюються в чужих країнах, лише для нас це є більш болучим, бо в нас

Зоя Когут у відвідинах в Олімпії Добровольської і Йосипа Гірняка Свімп. В. Грицин.

Zoia Kohut during her visit with Olimpia Dobrowolska and Osy Hirniak

немає власної держави і втрата кожної людини стає і лишається втратою!

Мішаних подруж в Європі також процентово більше, молодь, говорить чужими мовами, хоч багато дітей свідомих батьків (бо ж це залежить лише від батьків!) чудово знають українську мову.

Та хоч всіх нас чужина дещо змінила — найголовніша риса характеру всіх українців, де б вони не були, лишилась незміненою: українська теплота і щира гостинність!

Де твій втомлений крок не ступає,
Крізь міста, через гори, долини,
Всюди в світі тебе привітає
УКРАЇНЬКА, ХОРОША ЛЮДИНА!

Докінчення НАША ОБКЛАДИНКА

підписав особисто цар Миколай I. Помимо цієї заборони він малює.

І знову його картини це історія його життя в неволі. У 1848 році їде він як член експедиції на Аральське море і його картини зображують усі етапи цієї експедиції а окремих циклах з життя й побуту казахів не тільки дає поняття про цю країну, але теж дає відчуття глибоко людське відношення автора до тих людей.

1850 року за порушення заборони писати та малювати Шевченка знову арештують і засилають до Ново-петровського укріплення на півострові Мангизлак. І знову геологічна експедиція вириває Шевченка з цілковитої неволі. Його завдання це зарисувати країну яку досліджували в пошуках за кам'яним вугіллям. Знову краєвиди, та цикл сепій з життя

казахів. Малює серію "Притча про блудного сина" (з 12 задуманих виконав 8) сцени з казарми, барельєф "Тріо" і багато інших. Часто деякі постаті з картин дивляться на нас Шевченковими очима, бо малює він себе, наприклад, в постаті Діогена, Робінзона Крузо, чи в такій картині як "Шевченко малює товариша".

1857 року Шевченка звільняють. Повертається з неволі по Волзі, через Астрахань і Нижній Новгород. Знову пейзажі, портрети. Портрети виконує радо італійським чорним та білим олівцем. Особливо цікавить його граверство. Честахівський твердить, що Шевченко ввів до техніки офорта нові засоби, винайшов нові інструменти. Стає він відомим художником. У 1860 році Академія Мистецтв надала йому звання академіка за досягнення в галузі граверури. Сам Шевченко особливо

цінить цю техніку, яка дає можливість поширювати мистецтво серед ширших кіл людей. За три роки життя на волі вийшло нове видання Кобзаря та Буквар. Плянє теж видання підручників з історії, арифметики.

За останні три роки свого життя намалював шість автопортретів. Видається начебто шукав сам себе. У 1861 році вмирає, маючи 47 років.

Минуло більш століття від того часу. Поступ культури й цивілізації не злагіднив, а навпаки загострив умовини, в яких живуть і страждають люди на "нашій не своїй землі". Коли Шевченкові твори, які він малював у неволі, збереглися, то Стефанії Шабатурі не тільки заборонили малювати, але й знищили усі її твори. Ще й досі актуальні для сучасного покоління слова Шевченка "караюсь, мучусь, але не каюсь".

У. Л.

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

ОПРАЦЮВАЛА СВІТЛЯНА ЛУЦЬКА-АНДРУШКІВ

УКРАЇНА

- За останніми відомостями, здоров'я українського політичного в'язня **Оксани Попович**, яка перебуває в жіночому таборі ч. 3 біля Баришева в Мордовії, дуже погіршилося. Навіть з допомогою милиць вона не може ходити. Постійне недоїдання і погане концтаборове харчування привело до загального знесилення організму, кровотечі з ясен, горла і випадання зубів. Її зір так погіршав, що вона не може читати і мало що бачить. Оксану Попович засудили 1975 року на 8 років ув'язнення і 5 років заслання. Її обвинувачували в розповсюдженні українського самвидаву і в збиранні допомоги українським політв'язням.

- Мікробіолог **Ніна Строката-Караванська** під час свого п'ятилітнього ув'язнення, не зважаючи на нелюдські умови концтаборів, багато і серйозно працювала над словником медичної мікробіології та імунології. Фахівці, які ознайомилися з цією працею, ствердили, що вона на високому рівні.

- У київському видавництві "Музична Україна" появилася в 1976 році книжка музикознавця **Валентини Юдіни** "Музика в житті Павла Тичини". Це перша спроба відтворити з маловідомого та невідомого матеріалу музичну біографію поета. П. Тичина, починаючи з юного віку, виробляє собі внутрішній музичний слух. На це впливає народнопісенне оточення в дитинстві, шестирічна участь в різних церковних хорах та практика в оркестрах, де він грав на кларнеті або гобої, та якими нераз диригував. Книжка цікаво написана. Авторка старається відтворити музичне світосприймання поета, яке так яскраво відбилася в його ранній поетичній творчості. Наклад книжки — 3,200 примірників.

- Львівська фабрика народних музичних інструментів виготовила для тріо бандуристок Київської філгармонії, заслужених артисток України Є. Миронюк, В. Пархоменко і Ю. Гамової, три бандури нової назви "Прима". Бандури виготовлені за конструкцією В. Герасименка, доцента Львівської консерваторії. Вони мають перемикачі тональності. Діапазон їх звучання розширився від 3.5 до 5.5 октав.

- У січні померла артистка **Валентина Бжеська**. Народилася вона 1896 року в Білій Церкві. Свої акторські сили пробувала в Білоцерківській студії українського театру "Березіль". Від 1938 року виступала в Київському театрі ім. І. Франка. Покійна була дружиною видатного українського актора Амвросія Бучми.

ВЕНЕСУЕЛЯ

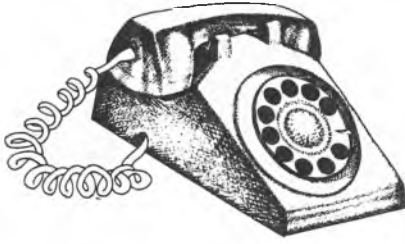
- Каракас. 11 — 28 лютого відбулася в галерії "Inter Art" виставка образів мисткині **Галини Мазепи-Коваль**. Виставлено 33 картини, в тому вісім ікон виконаних олійними фарбами. Галина Мазепа-Коваль студіювала мистецтво в Празі в Мистецькій Промисловій Школі та в Академії Мистецтв. До Венесуели прибула в 1947 р. Працювала у фірмі "Bolivar Films" при відділі мультиплікаційних фільмів. Також відомо, як ілюстраторка багатьох книжок. Працює одночасно у ділянці мозаїки.

США

- Мілвокі, Вискансен. Старанням 20-літньої студентки Віри Павляк, впроваджено вперше в історії Вісконсенського стейтового університету курс навчання української мови. Викладає веде українка, професор **Ірина Давні**. На перший семестр, який відбувся в 1976 році, учащало 20 студентів, на другий семестр, який тепер відбувається, вписалося 21 студентів.

- Нью-Йорк. У Бруклінському Музеї відбулася в березні виставка на тему "Жінки в американській архітектурі: історичний і сучасний огляд". Виставку організувала Ліга Архітектів Нью-Йорку. Куратор виставки — Сузанна Торрес. Складається виставка з світлин, моделей, прозірок та охоплює останніх 100 літ. Починається вона з проектів Люїзи Бланчард Бетун, першої жінки-архітекта, яка була членом Американського Інституту Архітектів. Поміж експонатами модель "Хати американської жінки 1866 року", який проектувала Катерина Бічер, сестра письменниці Гаріет Б. Стове (авторка книжки "Хатина дядька Тома")

Докінчення на ст. 17

Тільки між нами і телефоном ...

ВІДПОВІДЬ

Прикро мені, що зайшло непорозуміння. У своїй рубриці за січень я не називаю тих людей фарисеями, які дають пожертви на церкву. Мова про несвідоме заохочування чи піддержування фарисейських прикмет самохвальби деяких осіб за їхні добрі вчинки.

Честь і слава тим людям, які жертвують свій час і гріш на церковні (чи громадські) діла. Але признаймо їм це за честь, що вони дають і хочуть давати на церкву, а не славмо їх за це, що всім приємно слухати свої імена. Тоді ця жертва з іншої мотивації. Тоді це є фарисейством, коли людина дає гроші для "слави", що вона жертвує, а не виключно з охоти дати на церкву.

Ще, може, старші люди пам'ятають, що в Україні, чи Європі, не давали "на тацу" жертв в зазначеній коперті — хто й скільки. Це державні податкові звільнення примусили нас в Америці збирати гроші в такий спосіб (що є досить не по-християнському)! Я

знаю між іншим одну з найбільших наших парафій на цій континенті, в якій даліше всі пожертви є анонімні. І помимо цього церкву побудовано нову, школу нову але парох ніколи про гроші не заповідав. І парафіяни це широко оцінювали.

Ми розуміємо проблеми різних парафій, головню при будові. Видавати друкований список жертводавців, може, є компромісом і тоді парафіяни можуть дома перечитати список, а в церкві слухати слово Боже.

Любов Калинович

Дякую всім читачам, що відгукнулися. Це доказ, що багатьох ця проблема турбує. Багато писали "це точно так в нас, це Ви про нас писали". Багато вже звикли до такого стилю. Але багато, головню молодших не хоче з цим примиритися. Є, люди, які ходять в церкву рутинно, за звичкою, але є й такі, які йдуть таки в духовій потребі і хотіли б слухати слово Боже.

Л. К.

ВІДГУКИ.

На адресу редакції вплинуло кілька листів — відгуків на допис Л. Калинович у січневому числі в рубриці "Тільки між нами і телефоном". Містимо винятки з двох листів та відповідь авторки січневого допису Л. Калинович. В інших листах аргументи повторюються. Мали ми теж кілька телефонічних та особистих розмов на ту тему. У висліді мусимо підкреслити, що допис не був звернений до якоїсь конкретної парафії чи то до осіб. Пригадуємо при тому, що образливих листів ми не містимо.

Редакція

"Високоповажана Пані
Любов Калинович
"Наше Життя"

Високоповажана Пані!

Моя дружина передплачує "Наше Життя", яке я також перечитую. Я прочитав Вашу статтю "Фарисейство". Прочитав знову і знову і не міг позбутися пригноблення Вашою критикою священика, а ще більше його парафіян-фарисеїв.

Не знаю, в яких обставинах той священик працює, але можу Вас запевнити, що він був би далеко щасливішим і більш духовним, коли б не мусів журитися фінансовими і матеріальними справами своєї церкви і парафії. Він ще читає "довжелезні списки" жертводавців, другі священики вже видають "біюлетені" щонеділі, і це їм улегшує працю духовну і проповідницьку. Прошу йому допомогти в тій справі!

Прикро мені дуже, що устами своєї 14-літньої дівчини, Ви називаєте його добрих парафіян "фарисеями". Я певний, що їх жертви не є впливом їх самохвальби, але доказом любови Бога, Церкви і журбою за існування і розвій парафії і церкви. Чи за їх працю і жертви не належить їм подяка і

признання хочби й відчитанням їх імен і жертв. Я певний, всі ми слухали б ці списки без змучення, коли б і наші імена і жертви були між ними.

о. Б. І.

В січневому числі журналу пані Любов Калинович зробила дуже важливе спостереження, мабуть в тій цілі, щоб дістати розв'язку дуже загрозливих об'яв які трапляються не лише в українських громадах. Для усунення недоліку, в першу чергу треба знати з якої причини той недолік постав. Щойно тоді, зусиллями цілої спільноти, можна старатися його усунути.

Таким людей, які в щоденному побуті, кожного дня живуть за християнськими засадами є дуже мало, або "майже нема" в нинішніх зматеріялізованих часах, бо християнський спосіб життя вимагає самопожертви, не шукає вигод. Наші вимоги є зовсім протилежні. Якщо виявляємо самопожертву, переpracування, а навіть нищимо власне здоров'я, то це переважно з розрахунком на збільшення власного матеріального добра, чи забезпечення "кращої долі" дітям, а навіть на витрати "гудтайму". Рідше трапляють "ідеалісти", що трудяться для власної слави, а ще менше таких, що віддають свої труди для громадського, церковного, чи політичного зросту.

В основі віримо в існування Творця, почуваємося приналежними до Церкви і тужимо за "відновленням душі". Більшість із нас навіть присвячує якусь годину часу в тиждні для нашої віри в Бога і не малий гріш виложив би кожний з нас, якби був певний, що може купити собі "вічність". Натомість ми ніяк не згідні віддати частину наших вигод із нашого високого життєвого стандарту. Навіть старців, або

Докінчення на ст. 17

ВІД "БОГА-ЗАЙЦЯ" ДО "ЗАЙЧИКА-ПОБІГАЙЧИКА"

Коли у вітринах крамниць поруч різнобарвного весняного одягу появиться зображення зайця в різних видах і розмірах, ми знаємо, що Великдень (Easter Bunny), найчастіше зроблений з шоколяди, є частиною великодніх святкувань. Сьогодні той звичай трактується, як приємну розвагу для дітей без особливого релігійного чи символічного змісту. У загальному ми вважаємо, що цей звичай для нас чужий і не належить до нашого вилюкднього обряду. Однак ще з дитинства пригадуємо оповідання і байки про зайчика-побігайчика. В піснях дітей, передусім у веснянках та гагілках, які виводилося в час Великодніх свят, зайчик дуже часто виступав як центральна постать. (У збірнику Зиновія Лиська "Українські народні мелодії" є 22 пісні на цю тему).

У старовинних весняних іграх і хороводах, які мали магічно-обрядову функцію, наші предки оспівували зайчика. Весільний обряд не обходився без згадки зайця:

"Зайчик по саду скакає,
Молодая з саней виглядає.
Вже ж бо она ізниділа
Що Хведорка да не виділа".

("Весілля", книга 1. Київ, "Наукова думка", 1970)

У писанковій тваринній орнаментиці зображення зайця займає переднє місце. З вищезгаданих прикладів бачимо, що тематика зайця тісно пов'язана з ритуальними обрядами наших предків і як така мусіла мати глибоке символічне значення. Виринає питання, що символізував для наших предків заяць. Відповідь може дати срібний браслет з XII ст., виконаний в традиціях київських майстрів і вживаний в час ритуального танку у святкуванні весняного свята "Русалій". Тут зображений заяць з посудиною, в якій знаходиться ритуальний напиток (пиво, або вино). Русалії були святом родючості природи і відбувалися в честь крилатої русалки Віли, яка з рогу плодючості сіяла насіння і росу на поля і Сімаргла-Переплута, бога насіння і коріння. Це означає, що заяць був також частиною ритуалу плодючості. Старовинні литовці визнавали зайця, як бога рослинності. Можливо, що наші предки посідали подібний звичай. Зайці по своїй природі є незвичайно плодючими сотворіннями. Тому не диво, що наші предки, для яких родючість природи була підставою їхнього існування і яку за всяку ціну треба було забезпечити, зробили зайця символом плодючості. Доказом цього є факт, що в Русі до XVI ст. не споживали заячого м'яса. Можливо, це "табу" походить ще з часів тотемізму, тобто віри у спільного предка-звір'я. Звичайно тотемного звір'я не вільно було вбивати ні споживати. Не виключено, що існував окремий ритуал, зв'язаний з культом бога-зайця. Від-

гомін того ритуалу напевно залишився в обрядових грах-гагілках, де заяць виступає немов би у фортеці, оточений мурами, з яких може лише визволитися ціною викупу. Зміст і значення тих гагілок впродовж століть затерлися. Залишилися лише фрагменти, з яких не завжди можна відтворити первісну думку.

У усній словесності можна знайти багато згадок про зайця. Ось приклад, що звучить як заклинання:

"Зайчику, зайчику, вийми порошок,
як не виймеш, то й сам згинеш"
(на запорашене око).

Серед пастухів було повір'я, що існував "заячий пастух". Це заяць дуже великих розмірів, якого не вільно вбивати і якого розумна собака не зачепить. Це, очевидно, залишки з вірувань наших предків.

Браслет. Звено з відображенням птаці та зайця. Срібло. Позопота, XII ст.

Bracelet. Section with representations of hare and bird. Silver. Gilding, engraving. 12th century.

У такого "Великого зайця", або "Білого зайця". вірили деякі індіанські племена альгонквіанці в північній Америці. Вони того зайця вважали творцем землі. Його завданням було тримати лад на землі та нею опікуватися. "Великий заяць" виступав у багатьох легендах тих племен. В єгипетських гієрогліфах заяць означав поняття буття.

Грецьку богиню Гекату як також германську богиню Гарек зображували в супроводі зайців.

В загальному для багатьох культур заяць був символом плодючості, але його символічне значення мінялося залежно від часу і обставин. Часом його

вважали природно-моральним сотворінням, або йому надавали більш негативних рис. Гебрейці вважали зайця "нечистим" У середньовіччі він стався алегоричною істотою, яка символізувала промиання або вірного і пильного слугу. Його зображення знаходиться на багатьох саркофагах того часу. В переконанні китайців заяць міг передбачувати майбутнє (авгур). Вони вірили, що заяць живе на місяці.

У християнській символіці безборонний заяць означає людину, яка вірить в своє спасіння завдяки Христові. В іконографії білий заяць часом знаходиться біля ніг Марії, як доказ її перемоги над пристрастями.

Колись могутній бог-заяць, а тепер трусливий зайчик-побігайчик... Впродовж віків така сама доля зустріла не одну традицію. Згадати б лише традицію київських керамічних писанок, так славних на цілу Європу в X-XII ст. (гл. стаття С. Гели в ч. 4 "Нашого Життя" — квітень 1974 р.).

Тому в цьому святочному часі, переходячи біля вітрин, подивімся більш ласкавим оком на того шоколадового зайця, що в якійсь мірі є також частиною наших традицій.

Докінчення ВІДГУКИ

немічних, своїх найближчих відсилаємо до відповідних заведень, коштом не малих оплат, бо їм там, мовляв, ліпше. В дійсності робимо це для усунення невигод з хати.

Самозрозуміло, що ми, а за нами і наші діти не мають приємности ходити на молитву до старих, запорошених, немодних, невігдних церков. Будова нових, модерно улаштованих церков коштує гроші. Для досягнення цілі, провідники церковні звертаються до громади, яка живе в матеріялістичному оточенні. Доводиться апелювати до найширшого кола "ідеалістів", яким імпонує розголос їх жертвувань. Через те є "звіти", "списки жертводавців", усні і письмові "похвали" і тим подібні "ковертки"

ОХ — Гаміптон, Канада.

Папероманія

Під час відкриття нової домівки Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку дружина знаного письменника й журналіста, жалувалася що чоловік її занедужав на поважну й небезпечну недугу — "папероманію". З тієї причини він не міг прибути до Клубу, щоб відсвяткувати разом з друзями христини нового даху над головою.

Я залишила його вдома ніби якогось покутника чи відлюдка, розчарованого та огірченого до всього світу і людей, навіть до найближчої родини! Сидить, ото, на підлозі, закутаний у халат та облитий рясним потом, обкладений довкола вирізками з газет, фотознітками, записками, старими газетами й журналами, з яких уже порохно сиплеться, та розтерза-

ний душевно, немов Гамлет, заходить в голову, що з того всього добра викинути на сміття, а що залишити...

— А чому викидати на сміття? — спитали клубові друзі.

— Та в тому то і біда, що нам треба на днях перебраться на нову квартиру, — затужила дружина письменника. — А ще гірша біда, що ми переїжджаємо з більшого мешкання до меншого, і чи ти хочеш, чи не хочеш, мусиш щось ліквідувати! То мій чоловічок зліквідував би і з легким серцем викинув би на вулицю і меблі, і посуд, і килими, тільки, борони Боже, доторкатися його архіву, — як він називає те все барахло, що нагромадилось за двадцять років часу по шухлядах, та під ліжками, та по всіх кутках!

ЗАЙЧИК

ГАГІЛКА

А нікуди зайчику ані виглянути,
А нікуди зайчику ані вискочити.
Зайчику, да за ушеньки.
Зайчику, да за пліченьки.
Зайчику, в сінця-колінця.
Зайчику, в м'ятки, в п'ятки.
Зайчику, в скочки, в бочки,
Скочком, бочком перевернися,
За городи, за турецькі,
За причепи, за німецькі,
Ой там, зайчику, скачи добре,
Ой там зайчику веселися;
На дівчину оглянися, обернися,
Котра любя, котра мила, обнімися.

Докінчення КАЛЕЙДОСКОП

КАНАДА

• Вінніпег. У січні 1977 в Осередку української культури і освіти відбулася виставка молоді мисткині **Дарії Мудрої**. Виставлено 42 картини, виконані олією та олійним пастелем, 30 рисунків олівцем і чорнилом та п'ять скульптур, які відтворюють народні типи.

• Вінніпег. 22.II.1977 відбувся у програмі Вечірнього Інституту, при відділі Доповнюючої освіти Манітобського університету, одноденний семінар на тему "Українське народне мистецтво в теорії і практиці" Семінаром проводила **Орися Пащак Трач**, відома із своїх статей на тему українського народнього мистецтва в канадській англійській пресі.

— А може воно йому, це барахло, ще потрібне?

— Господи! Та навіщо? — заламала руки дружина. — Ну, я розумію, що цінніші книги, комплекти журналів, треба перевезти, чи здати в якусь бібліотеку, чи що... Але все оте поживкле папір'я, гори вирізків, писульок, — навіщо йому це здалося, коли він це використовує чи простудіює, якщо йому вже сімдесятка стукнула? То я вчора не втерпіла і сказала йому правду до очей: "Слухай, Осипе, на тебе треба советів, большевиків, щоб тебе так перепудили, як тоді, в 1944-му році, пригадуєш? Тоді ти відрікся прекрасної бібліотеки, архіву, навіть власних творів не вспів захопити, а з одним рюкзачком на плечах дремнув до Кракова!" То він за те тяжко образився, загнівався, і від учора до мене не говорить! Та й мені тепер його жаль і шкода, як кожної хворої людини, а тим більше — рідного чоловіка.

Ікер.

СВЯТО МАТЕРІ

Це свято найбільш популярне в українській Світличці. Таке воно й було колись на Рідних Землях. Нашим обов'язком є продовжувати цю українську традицію і вже змалку вщиплювати в дітей любов і пошану до Матері, яка кладе основи під здорову і тривалу будівлю української нації.

ПІДГОТОВКА:

Свято Матері припадає весною, коли є багато зелені і квітів. Тому не тяжко прибрати залю. Придбати багато зелені та квітів, додати вишивку під ікону Божої Матері, відповідний напис, — і тло готове. Для кожної дитини приготувати китичку квітів для Мами. Для дітей поплати або придбати віночки й ще деякі костюми. Приготувати теж перекуску для матерей.

Можна прибрати придорожню капличку на зразок наших капличок в Україні. Тоді Свято відбувається на леваді, або під лісом.

ПРОГРАМА:

За звичаєм програма Свята Матері складається з трьох частин:

1. Поклін Божій Матері
2. Поклін Матері-Україні
3. Поклін нашій земній Матері.

I.

1. Діти в українських одягах з білою квіткою входять процесійним кроком, співаючи пісню до Матері Божої. (Замість квіточок, можуть бути запалені сві-

чечки, або довгий вінок, який діти тримають однією рукою і, яким пізніше прикрашують ікону Божої Матері.)

Після першої строфи, діти вкладають квіти до приготованої українського стилю вази, яка є приміщена перед іконою Божої Матері. Діти уставляються по обох боках ікони й співають другу строфу пісні. При звуках цієї самої пісні діти йдуть до своїх стільчиків і сідають.

2. Вірш до Божої Матері (коротенький, на чотири рядки) виголошує одна дитина.

3. Патріотична пісня — всі діти.

4. Віршик про Україну (на чотири рядки) — виголошують усі діти.

5. Пісеньку про Маму — всі діти.

6. Гагілки (2-3 гагілки).

7. Індивідуально виголошені віршики до Мами — виконують старші і відважніші діти.

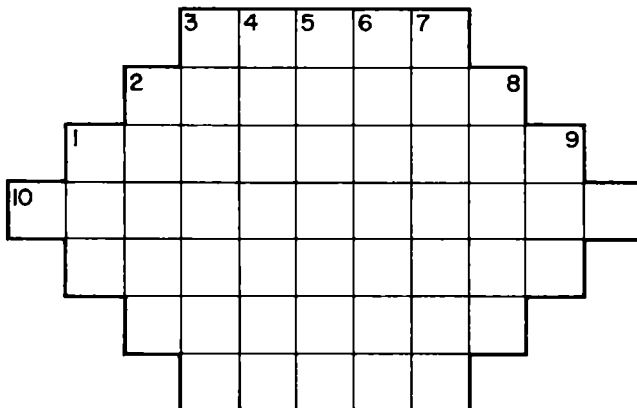
8. Гагілка в костюмах "Ходить гарбуз по городу".

9. Пісенька про маму — сольо. Виконує найвідважніша дитина з музичними здібностями.

10. Марш з китичками квітів колесом. Пізніше діти укладаються півколом і співають "Многая Літа". Діти подаючи китички квітів своїм мамам, обнімають і цілують їх та провадять до столів, де подається перекуска.

Не можна забути про китицю квітів для пані вчительки.

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

ДОЗЕМНО:

1. птах
2. машина, що може заступити людину
3. земляк із Волині
4. долівка
5. дитина корови
6. миска до умивання
7. овочі
8. здрібніле хлоп'яче ім'я
9. людське тіло намальоване з натури

ПОЗЕМНО:

10. українська письменниця

РОЗВ'ЯЗКА

3

ПОПЕРЕДНЬОГО ЧИСЛА:

ПОЗЕМНО:

1. ГРА
2. ОПЕРА
- 3 ПІДВОДА
- 4 ДУШОГУБ
- 5 ПОДОЛЯНКА
- 6 КОЛЮЧКА
- 7 НАРЦИЗИ
- 8 ЗВІТИ
- 9 СЯН

ДОЗЕМНО

РЕВОЛЮЦІЯ

Вісті з Централі

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ЖУРНАЛА "НАШЕ ЖИТТЯ"

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

До 28 лютого 1977 р. зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА	35,614.78 дол.
Поодинокі особи	6,419.14 до.
Разом	42,033.92 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н. Ж." ВПРОДОВЖ М. ЛЮТОГО 1977 Р. НАСПИЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ: ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ:

235 дол. — 33 Відділ — Парма, Огайо
В тому — 200 дол. — Відділ, пожертву
35 дол. — проголошено в листі
"Замість квітів"
200 дол. — 28 Відділ — Ірвінгтон
50 дол. — 100 Відділ — Картерет
30 дол. — 77 Відділ — Чикаго, —
пожертву проголошено в листі
"Замість квітів"
25 дол. — 112 Відділ —
Варрінгтон (пожертву, проголошено в
листі "Замість квітів").
25 дол. — 64 Відділ — Нью Йорк

Пожертва проголошена в листі в
пам'ять св. п. Іванни Бенцаль

разом 565 дол.

ПООДИНОКІ ОСОБИ:

25 дол. — Марія Семянчук — Чикаго
15 дол. — Юстина Козак — Дітройт
15 дол. — Пелягія Кучкуда — Седар
Гроу, Н. Дж.
10 дол. Ольга Мартинюк — Чикаго
6 дол. — Дарія Ярославич — Довнерс
Гроу
4 дол. — Марія Гарматій — Ірвінгтон
10 дол. — Анна і Микола Кізіма —
Нью Йорк

разом 85 дол.

Поля Книш
фінансова секретарка

КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛІВ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Повідомляємо, що Конференція
Голів Окружних Управ відбудеться 14
та 15 травня 1977 р. в Нью-Йорку.

Просимо цю дату взяти до уваги,
пліваючи свою працю.

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ

Дня 30. січня ц. р. відбувся Окруж-
ний З'їзд Округи Дітройт. Екзекутиву
СУА репрезентувала заступниця голо-

ви Оля Ставнича. Головою Округи об-
рано Рому Дигдало.

Дня 13 лютого відбувся Окружний
З'їзд Округи Чикаго, на якому засту-
пала Екзекутиву СУА заступниця го-
лови Любослава Шандра. Головою
Окружної Управи переобрано Марію
Юзефович.

Дня 20 лютого Округа Нью-Джер-
зі відбула Окружний З'їзд, в якому
брала участь голова СУА Іванна Ро-
жанковська. Головою Округи пере-
обрано Ольгу Гнатейко.

Дня 27 лютого Округа Нью-Йорку

відбула Окружний З'їзд. Екзекутиву
СУА заступала Леся Різник. Головою
Окружної Управи обрано Лесю Кір-
шак.

Дня 27 лютого Округа Філядель-
фія відбула Окружний З'їзд, на якому
була присутня голова СУА Іванна
Рожанковська. Головою обрано Ната-
лію Даниленко.

ВІДЗНАЧЕННЯ ОКРУГ ТА ВІДДІЛІВ

Для дальшого поживлення праці
Відділів і Округ Екзекутива СУА по-
становила продовжувати відзначення
Відділів та Округ і покликala комісію
в складі: Х. Навроцька, Л. Різник, М.
Савчак, П. Книш та І. Кіндрачук.

Комісія по провіренні звітів відзна-
чить ці Відділи та Округи, які відпові-
датимуть поданим нижче критеріям:

Відділи:

1. Точне і правильне звітування.
2. Приєднання нових членок.
3. 100% передплата "Нашого Жит-
тя".
4. Жертвенність Відділу на Музей
та Запасний Фонд "Нашого Життя"
відповідно до оборотів Відділу.
5. 100% викуплення цеглин на роз-
будову Музею.

Округи:

1. Точне й правильне звітування.
2. Переведення кампанії приєд-
нання членства.
3. Розповсюдження видань СУА.
4. Зв'язок Окружної Управи з Цен-
тралею та Відділами.

ДО ПРЕСОВИХ РЕФЕРЕНТОК ОКРУГ І ВІДДІЛІВ — ЧЕРГУВАННЯ ХРОНІКИ

Хроніка Округ Північного й Пів-
денного Нью-Йорку появиться в числі
"Нашого Життя" за квітень

Наступні Округи пришлють свою
хроніку в такому порядку:

Окружна Управа Філядельфії і
Відділи міста Філядельфії до кінця бе-
резня до числа за травень.

Відділи Округи Філядельфії до
кінця квітня до числа за червень.

Округа Нью-Йорк до кінця травня
до числа за липень-серпень.

Округа Нью-Джерзі до кінця
червня до числа за вересень.

Округа Нова Англія до кінця серпня до числа за жовтень.

Хроніку й інші звіти чи дописи просять писати на писальній машинці з подвійним відступом поміж рядками. Писати тільки по одній сторінці аркуша.

У звітах з річних зборів Округних Управ і Відділів треба подавати тільки дату, особу, яка репрезентувала Екзекутиву або Округну Управу СУА і склад нової управи. Інші дані, чи деталі — зайві.

Пресові референтки Округ обов'язані зібрати хроніки всіх Відділів своєї Округи, перевірити їх, писані рукою переписати на машинці й переслати до редакції "Нашого Життя".

Ці основні обов'язки постійно пригадує пресовим референткам Округ і Відділів і підкреслено прошу їх дотримуватися.

Марія Барагура
пресова референтка СУА

ВПЛАТИ НА СТИПЕНДІЮ НА 1977-ий рік

Маємо велике число спонзорів, які постійно з року на рік оплачують стипендії. Тому, що вже з початком березня починається в Південній Америці шкільний рік, дуже просимо вплачувати гроші на стипендії так, щоб ми змогли якнайскоріше вислати їх стипендістам. Як ми вже повідомляли в минулому, більшість стипендій виплачуємо у двох ратах, щоб спонукати стипендістів до листування зі спонзорами. Одноразово виплачуємо стипендії тим, про яких ми певні, що совісно виконають обов'язок листування зі спонзорами. Просимо спонзорів по змозі вислати в плати на стипендію одноразово до СУА, бо це значно об'являє нашу працю і зменшує кошти поштових оплат. **Усіх, хто спроможний, просимо приєднатися до спонзорів чи жертводавців стипендійної акції СУА.**

Грошові пожертви просимо виставляти на Централю СУА, але посилати на адресу Ірени Качанівської до Філядельфії, бо вона провадить касу Стипендійної Акції. Її адреса:

I. Kaczaniwska
4831 N. 12-th St.
Phila. Pa. 19141

Теодозія Савицька
референтка суспільної опіки

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ В СІЧНІ 1977

По 325.00 дол.:

Мр. Теодот Школьник, Чикаго

По 216.74 дол.

Максим Грибик, Пд. Австралія

По 200.00 дол.

Бувший Бразілієць, Філядельфія. Лідія Кий, Валінгфорд. Олена Пльоханська, Кліфтон.

По 180.00 дол.:

Інж. М. Савчак

По 150.00 дол.:

Марія Шумська і Ярослав Бобинський, Філядельфія. Марія і Іван Крамарчук, Рочестер. Роман і Міра Грабець, Парма. Йоанна Гентош, Філядельфія. Ірина Сольчаник, Мідія.

По 100.00 дол.:

55 Відділ СУА, Льюс Анджельос

По 30.00 дол.:

Володимира Михайлів, Честер (рата на стипендію)

По 25.00 дол.:

С. Гребеняк, Лавдонвілл.

Разом 2226.74 дол.

ВИСЛІД СТИПЕНДІЙНОЇ АКЦІЇ СУА в 1976-му році.

Стипендійна Акція СУА в 1976-му році пройшла з великим успіхом. З каси Стипендійного Фонду СУА, на який складаються пожертви спонзорів і жертводавців виплачено на стипендії до Південної Америки й Європи 23,854.00 дол., для 176-ох учнів середніх і вищих шкіл. Крім цього 28-ий Відділ СУА в Ньюарку постійно має кільканадцять спонзорів стипендій в Європі так, що заходами СУА одержало стипендії в 1976-му році 191 молодих людей.

Точний звіт незабаром буде поміщений в українській пресі, щоб громадянство знало про працю СУА і про жертвенність тих, що піддержують допомогу молоді здобути освіту.

СУА співпрацює з ЗУАДК і користується його привілеєм звільнення від податку в справах пожертв на допомогу молоді. Тому посвідки, які висилаємо спонзорам і жертводавцям, є виставлені ЗУАДК і їх можна відчислити від податку.

Що зчитати?

Тетяна Княгиницька-Душенко: Окрушини, збірка віршів. 1933-1973. Обкладинка роботи авторки. В-во Центральне Об'єднання Буковинців у США, Торонто, Нью-Йорк, Бофало, 1975.

З передмови, що її написав др. Михайло Лоза, довідуємось, що цей твір — це збір цілого життя авторки. Та й говорить про те датування віршів, що постали на просторі кількох десятиліть. Всі вони відзначаються динамікою відчужань і дають виразистий образ, сполучений із твердістю вислову. Це надає деяким віршам прикмет монументальності, хоч не завжди щасливо завершеної. Натомість невеликі присвяти ("Молодій матері") чи переживання ("Травневий ліс"), або схоплені краєвид (Рибальське царство) віддані у більш досконалі формі.

Це не значить, що авторка живе тільки в малих формах. Взлети почувань ("Літо тепер") чи хвилини зневіри ("Око вогненне") в неї передані сильно й переконливо. У вірші "Все-світ", яким вона закінчує збірку, вона розглядає суть існування людства, яке живе для творчості. Але найкраще в неї схоплені хвилини настроїв, як "Від'їзд", чи "Аквареля".

Л.Б.

ПОДЯКИ

З нагоди вінчання **Андрія Дигдало**, сина нашої голови пані Роми, даток в сумі 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складає

76 Відділ СУА
Ворен, Мічіген

З нагоди вінчання доні нашої голови п. Марії Турко, **ЯРИНИ з ФІЛИПОМ БОДРОК** що відбулося 29 січня 1977 р. складаємо 15.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя", а молодцям бажаємо всього найкращого на новій дорозі життя.

79 Відділ СУА
Бостон

Щиро дякую **33-му Відділові СУА** в Клівленді за співчуття по втраті Дорогої Мами і складаю 10.00 дол. на Музей СУА.

Евгенія Фандерис

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТДЕВ'ЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ТРЕТЄ

ДО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Дорогі посестри-українки!

Грізні, трагічні події, які відбуваються в нашій поневоленій Батьківщині, приневолюють нас до найпильнішої чуйности і до активної, скоординованої дії в обороні найкращих синів і дочок України.

Останні вісті з України — телефонічне звернення двох жінок-політв'язнів — Ніни Строкатої-Караванської, лікарки і мікробіолога і Стефанії Шабатури, мисткині, що пережила й далі переживають різні переслідування з боку влади окупанта України, — стають для нас усіх вимогою невідкладної акції.

Тож Світова Федерація Українських Жіночих Організацій звертається у свою чергу з гарячим закликом негайно приступити до оборонної дії переслідуваних і арештованих в Україні й поза її межами. Останньо підпали безпосередньо під атаку московсько-більшевицької влади Групи Сприяння виконанню Гельсінкських Угод. В Україні заарештовано голову Микола Руденка, письменника Олексу Тихого, члена Групи. Арештовано також не українських діячів рівнорядних груп — А. Гінзбург'а і Ю. Орлова. Вимогою всіх цих арештованих було і є дотримання міжнародніх угод, підписаних також советською владою. Це і є їхній "злочин" в тій

тоталітарній системі.

Тому конкретно пропонуємо по змозі провести невідкладно такі акції:

1. Вислати звернення до президента чи прем'єра Вашої країни від Вашої організації — листом чи телеграфічно — з проханням інтервенувати в уряді СРСР за негайне звільнення заарештованих членів Групи Сприяння виконанню Гельсінкських угод.

2. Вислати листа чи телеграму до Курта Вальдгайма, ген. секретаря ОН з подібним змістом.

3. Писати, по змозі, подібні звернення до членів парламенту від організації чи осіб Вашої країни.

4. У цих листах чи окремо звертатися від організації, а також особисто до тих же чинників з проханням заступитися за жінок-політв'язнів з вимогою звільнити їх з ув'язнення.

Кладемо ці завдання на серце нашому жіноцтву і апелюємо до кожної українки зокрема — зробити справу оборони переслідуваних в Україні і поза її межами — першим і найголовнішим завданням Року СФУЖО (1977). Це наш святий обов'язок християнки і українки!

Управа СФУЖО

ПРОГРАМА КОНГРЕСУ

Третій Світовий Конгрес Українського Жіноцтва повинен стати переломовим етапом нашого жіночого руху. Скликаний у Році СФУЖО (1977) в місцевості, що лежить на перехресті двох найбільших українських поселень — він повинен стати здвигом українського жіноцтва та сказати своє могутнє слово. В його виступах повинна відзеркалитись уся наснага, що провадить українські жіночі організації майже 100 літ.

Ми звикли добачувати в тому плануванні два шляхи. Один дбає про збереження субстанції на поселеннях й виказує поважні осяги в тому напрямку. Другий — скеровує погляд жіноцтва на поневолену Батьківщину і її нескорених борців. Це прямування

новішого часу, однак теж має вже свою традицію й неабиякі осяги. А тепер висувається ще одна течія, яка є новиною в нас, лиш трохи відсунена і призабута. Це є змагання до рівноправности, без якої наш жіночий рух був би неповним.

Оцим вимогам повинен відповісти недалекий Конгрес. Його програма вже накреслена. Не маємо змоги тут її докладно подати з огляду на невеликі розміри Вістей СФУЖО. Але подамо загальні зариси, за якими був запланований.

Майже третину часу займуть Студійні Сесії Конгресу. В них будуть обговорені всі ділянки праці СФУЖО і складових організацій. Щоб уникнути рівночасного переведення тих нарад, коли учасниці Конгресу не в силі прослухати всіх виступів, ці Сесії слідуватимуть одна за одною в перших двох

днях Конгресу.

Діловій частині Конгресу, що вмістить: відчитання протоколу, звіти Екзекутиви, доповнення статуту, вибори нової Управи і ухвалення резолюцій, приділено теж багато часу й уваги. Її підготовляють дуже дбайливо, щоб вона могла вміститись у призначеному часі.

На третьому місці слід поставити товариську частину з культурно-розваговими моментами. Це є відкриття запланованих виставок, товариська зустріч 27 травня і бенкет з участю чільних представників українського і канадського світу 28 травня.

Так представляється ця зустріч українського жіноцтва на вершинах. Допоможімо всі відбутися їй якнайбільш велично і продумано, щоб вона скрипила наш жіночий рух та в дальшому допомогла нашій Батьківщині!

КОНГРЕСОВА КНИЖКА

Підготовка книжки III Світового Конгресу Українського жіноцтва вже увійшла в кінцеву стадію. Вона подасть історію СФУЖО за рр. 1948-1976 та короткі історії всіх складових організацій від часу їх заснування до тепер. Історія буде ілюстрована численними світлинами. Таке видання буде цінним довідником жіночих організацій поза межами України.

До Ред. Колегії книжки увійшли — пп. Ірина Пеленська, Лідія Бурачинська, др. Наталія Пазунок, Марія Харина, Олександра Селепина, Стефанія Бернадин.

Обгортку книжки погодилась виконати мисткиня-графік Таня Кравців з Нью-Йорку.

ВИСТАВКИ КОНГРЕСУ

У програмі Конгресу є передбачені численні виставки. Заплановано повторити виставку про рух спротиву в Україні, яка була виставлена в місцевому університеті. В Галерії Фокус відбудеться виставка картин образотворчих мисткинь і в тому ж приміщенні, але відокремлено виставка узорів і вишивок курсу Люби Луцької. У міській ратуші можливо вдасться виставити світлини творів Лесі Українки, що їх модерно оформив Світовий Комітет відзначення роковин Лесі Українки.

ГУРТOK КНИГОЛЮБІВ У ГАМІЛЬТОНІ

Дня 17 жовтня 1976 р. Гурток Книголюбів відзначив святочно 10-ліття свого існування. Десять літ тому заснувався він при Церкві св. Духа в Гамільтоні. Звіт із діяльності зложила голова п-і Марія Ганас. До замітних досягів Гуртка належить — поширення української книжки, заложення бібліотеки при парафії і українських відділів у двох міських бібліотеках, літературні вечори з нагоди появ нових творів, зустрічі з письменниками і розпродаж їх творів. Щороку у жовтні Гурток влаштовує Свято Книжки. У передсвятоточному часі Гурток розгортає пропаганду за закуп української книжки на Різдвяні подарунки.

Головну доповідь на ювілейній зустрічі виголосила письменниця Леся Храплива Щур, яка підкреслила вагу

цього почину СФУЖО. З перспективи 10 літ можна бачити, яку корисну працю можуть зробити Гуртки Книголюбів, даючи моральну і фінансову підтримку нашим письменницям та поширюючи зацікавлення нашою літературою. Треба тільки, сказала вона, щоб таких Гуртків було більше, бо наша література, як та чудодійна криниця. Що більше з неї черпається, то більше вона прибуває, заповнюється.

ПОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРА ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНОК "ВІДРОДЖЕННЯ"

Дня 31 жовтня 1976 у домівці "Відродження" в Буенос Айрес зійшлися численно членки ОУК та представники організацій, щоб узяти участь у посвяченні прапора. Після церемонії посвячення промовила голова ОУВ п-і Галина Зінько і передала прапор у руки п-і О. Котульської, іменуючи її хорунжою. Після того промовляли ще представники організацій і свято закінчилось при скромній перекусці. Найбільш приємним було те, що на це посвячення зійшлися членки-піонерки, які колись клали підвалини під цю організацію, а тепер привітали новий її здобуток — прапор.

УЧАСНИЦІ ПЕРШОГО КОНГРЕСУ

Програмова Комісія Конгресу звернулась до всіх тих, що були учасницями Світового Конгресу Українського Жіноцтва у 1948 р. у Філадельфії з запрошенням — прибути на III. Світовий Конгрес у Торонто. У часі святкового відкриття Конгресу, що відбудеться в четвер 26 травня 1977, вони будуть відзначені. А представниці перших 10 жіночих організацій, що колись співдіяли у скликанні чи відбутті того ж Конгресу, займуть місце у святоточній президії.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Крізь нашу пресу перейшла вістка, що 22 жовтня 1976 р. померла у Польщі др **Іванна Вітошинська-Коченаш** у віці 91 років. Проживала у домі свого наймолодшого сина в Рацібожу на Шлеську.

Молода Іванна Фільц (таке було її дівоче прізвище) склала іспит зрілості у 1908 р. у Перемишлі, як "приватистка", бо дівочої гімназії тоді ще там не було. Медичні студії закінчила у 1913 р. у Відні та й відкрила лікарську канцелярію у Перемишлі з спеціальністю дитячих недуг. Тут також вийшла заміж за адвоката д-ра Михайла Вітошинського. Уже під час 1 світової війни народились її сини Борис і Олег. Її чоловік не пережив визвольних змагань, помер у 1919 р. у тюремному шпиталі в Тернополі.

Для молодшої лікарки накреслився нелегкий особистий і фаховий шлях. Виховання синів і розбудова лікарської праці зайняли її всю. Вона стала опікуватись молоддю в Укр. Дівочому Інституті, дівочому семінарі, та українських народніх школах у місті. Це наблизило її до молоді і в тому часі була однією з найбільш популярних жіночих постатей у місті.

Згодом вийшла заміж за суддю Василя Коченаша, колишнього гімназійного товариша. З цього подружжя народився третій її син Іван. Та доля судила др. Іванні перейти ще одну важку життєву пробу. З приходом більшовиків арештовано її чоловіка, що згинув у тюрмі в Самборі. Її вивезено разом з іншими українськими родинами в Казахстан, де вона перебула довгих і трудних 6 років. З закінченням війни її звільнено і вона могла повернутися до Польщі, де прожила останні 20 років разом із наймолодшим сином лікарем.

Отак відійшла зі світу одна з перших наших лікарко, що була виховницею і громадянкою. Доля судила її нелегке життя але дала силу це перетримати.

Л. Б.

Вийшло з друку — друге видання
нарисів з пережитого

УЛЯНА ЛЮБОВИЧ

Розкажу вам про Казахстан

Замовляти: Ulana Lubovych
с/о "Our Life"

108 Second Ave.,
New York, NJ 10003

Ціна 5.00 дол.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXIV

March 1977

No 3

Editor Marta Baczynsky

From the desk of our president, Mrs. Iwanna Rozankowsky

Part II

(Excerpts in translation from a message voiced by President of UNWLA Mrs. Iwanna Rozankowsky, to the membership)

From December 1974 through September 1976 the Executive Board held 65 meetings, three of which lasted a full day each.

Since its election, the Board has placed its working emphasis upon planning and guiding the programs of individual Branches and Regional Councils. The Board has also worked steadily to realize the resolutions of the last Convention.

In cooperation with the Committee in Defense of Political Prisoners, UNWLA has issued a brochure in English concentrating on information about women political prisoners. This brochure was made available to the general membership, to our communities, and was sent in numbers to Senators, Congressmen and government agencies here and abroad.

In 1975 the Executive Board established a Committee of Commendations, which, upon review of past work on behalf of the organization, would issue commendations to deserving branches of the organization.

The Executive Council is in close touch with other Ukrainian women's organizations throughout the world.

The Ukrainian museum has finally become a reality. Its timely opening is due in part to the unsurpassed efforts of a few dedicated people especially its curator, Oksana Hrabowych. Although it may seem that the greatest hurdles have been passed, this is but the first step on the long road to success. It is fervently hoped that the financial situation will improve and with it will come all that is necessary for the growth of this institute. The Ukrainian Museum is also a member of the American Association of Museums.

The Executive Board has assumed all the details concerned with the running of the Museum. This involves advertising, fund raising, recruiting personnel, etc. The Museum has established contact with other Museums around the world for a future exchange of information, publications, exhibits. In New York, the Museum is listed in the Convention and Visitors Bureau as a point of interest in this city. The Bureau will shortly have a supply of brochures advertising the Museum.—

The shop on the Museum grounds is very attractive and popular. In the able, professional care of Iwanna Sawycky it will undoubtedly become a haven for visitors and shoppers.

LIFE FOR SOVIET WOMAN ALL WORK, LITTLE STATUS

A condensation of the August 6, 1976 New York Times article by David K. Shipler.

Soviet women are bulldozer drivers and ditch diggers, doctors and judges, and occasionally even jet pilots and ship captains. But are they liberated?

Not very. According to official statistics and observations of women themselves, they have gained access to many professions but prominence in few. Whatever rank they do attain peels away instantly after working hours as they take on household chores that are extremely burdensome....

Some 71 percent of the secondary-school teachers are women, but 72 percent of the principals are men. Similarly, while 70 percent of the doctors are women, the heads of hospitals and other medical facilities are usually men....

Explaining the high proportion of women in the medical profession, a scientist said, "Men don't want it

because the pay is so low." Doctors earn an average of a little over 100 rubles, or \$135 a month, according to the latest statistics, less than three-quarters of the average industrial wage.

In factory work, sociologists have reported, women are gravitating toward light manufacturing, which pays less than heavy industry....

Some of the underrepresentation of women in administrative posts reflects their underrepresentation in politics, for many key positions in industry and education — a secondary school principal's job, for example — require Communist party membership. There are 3,646,000 women party members, which is 24 percent of the total, and the men hold the important party posts.

The most powerful body, the 15-member Politburo headed by Leonid I. Brezhnev, includes no women. Only once since the 1917 revolution has a woman served as a

full member: Yekaterina a Furtseva, a protégée of Nikita S. Krushchev for the relatively brief period 1957-61....The pattern is repeated in other powerful bodies....

Women have similar difficulties penetrating the upper ranks of the academic world. Only 13.7 percent of the membership of the Union of Writers is female. In the prestigious Academy of Sciences just three of the 243 full members and nine of the corresponding members are women....

The Soviet Union has boasted that its women have had equality ever since the days of Lenin....

The myth is bolstered by tokenism. The only woman to fly in space, Valentina Nikolayeva Tereshkova, was a Soviet astronaut. Aeroflot, the Soviet airline, has a few women pilots. In the Supreme Soviet, formally the national legislature, 31 percent of the members are women, but the body is a powerless rubber stamp.

The contradictory impulses — to make women exemplary workers on the one hand and prolific mothers

on the other — reflect the ambiguity with which Soviet society views them, with a mixture of modern concepts of equality and old stereotypes that many Americans would find Victorian.

Karen DeCrow, president of the National Organization for Women, found Soviet attitudes more sexist than those in the United States when she visited last fall. She was distressed by the official attitude that no problem exists.

There are no feminist groups here (in the Soviet Union — Ed.), of course. Even if the impulses to form them existed, they would be illegal, and their members would probably find themselves without jobs, in Siberian exile or in prison for anti-Soviet activity.

"I think there is men's solidarity in the Soviet Union as well as elsewhere," said Irina Brailovsky, a mathematician. "It's an almost unconscious solidarity that is hard to get through. If a woman is a tank she can break through."

MOTRIA KUSHNIR

WOMAN

VIEWS & NEWS

IN WOMAN'S WORLD

•Two years ago the United Nations declared 1975 International Women's Year, with the stated goals of: 1) promoting equality for women, 2) speeding their integration in social and economic development and 3) recognizing their importance in the pursuit of peace. During the year that became known as IWY, a World Plan of Action setting guidelines and timetables for the achievement of women's full participation in society was drafted in the UN Secretariat. The plan was then refined by a consultative committee and submitted to the Mexico City World Conference, where it was amended and approved. The culmination of IWY was marked by the UN General Assembly on December 15, 1975 with the adoption of Resolution 3520 declaring the "United Nations Decade for Women and Development" for the purpose of accomplishing the objectives specified in the World Plan of Action.

Is this international congress of nations more adept at passing resolutions, setting timetables and convening conferences than it is at taking action? Does the admirable, history-making stand of the UN represent merely paper promises? Can anyone but for the most optimistic among us believe that in one decade women throughout the world will be given the opportunity to participate as equal partners in all aspects of society? For the answers to these and similar questions one need look no further than to the UN itself.

On November 19, 1976 a group within the UN Secretariat seeking equal rights for women released a report on the status of women in the UN. Less than 10% of the delegates currently serving in the General Assembly are female. Inasmuch as the delegates are appointed by the member nations, the UN policy of nondiscrimination can be promoted only indirectly. Yet, as the report documented, the UN's own hiring practices hardly conform with Secretary General Kurt Waldheim's pledge to "end discrimination against women." During the last 18 months—all IWY or Women's Decade months—the UN recruited 42 female professionals for its staff positions. Over the same period 250 males were recruited for professional openings on the UN staff. At the present rate of Secretariat recruitment, the report noted, it would take 100 years for women to achieve equality. Do we hear a motion from the floor proposing the adoption of a resolution declaring International Women's Century?

•Congressman Lew Aspin (Democrat-Wisconsin) is asking Congress to give back the Medal of Honor it took from the only woman ever to receive it. The medal, the highest award for valor granted in the United States, was awarded to Dr. Mary Edwards Walker for her combat work as a medic during the Civil War. In 1917 a review board revoked the award saying that it could not find the reason the Syracuse physician received it in the first place. Aspin stated that the real motive for reversing the decision had little connection to the doctor's worthiness to be so honored. Research into the matter has produced evidence that the board's action was punitive measure aimed at punishing the Medal of Honor recipient for her political activities: later in life Edwards Walker became involved in civil libertarian causes—in particular, the women's suffrage movement.

•We hate to agree with the grouch who claims that things get worse before they get better. Unfortunately, cranks all too often appear to be right, as well as crotchety. For example, a 1973 survey conducted among public relations professionals found that men were paid an average of 20% more than women in the same public relations positions. Sad to say, a recent report published by the American Management Association provides

The sun is setting and the hills grow dim,
 All bird-song ceases, and the fields are quiet,
 And man is glad because rest comes for him.
 But I look wakeful round; my spirit's fiat
 Sets me to fly to orchards of Ukraine;
 On, on I flit, deep in the gulfs of thought
 And thus my heart can find relief from pain.
 Fields, groves and hills are now in darkness caught
 And in the deep, blue sky a star appears.
 "O evening star," I question it in tears,
 "Hast thou now risen also in Ukraine?
 Are hazel eyes now seeking thee tonight
 In the blue sky? Have they forgotten quite?"
 If they have lost all memory of me,
 Then let them sleep, nor know my destiny!

evidence that the income gap between males and females is growing. The study showed that a male public relations executive, 43 years of age with 12 years of work experience, received a standard salary of \$21,000 annually. A woman with the same credentials serving in the same capacity earned a salary of \$16,000 per year. You've come a long way, baby, indeed!

•Less than ten years ago a young woman who applied for a job as a flight attendant had to agree to stop working if she married, had children or reached the very advanced age of 32. As a result, being a stewardess could hardly be considered a serious career opportunity. Popular opinion had it that the stewardess, like Sleeping Beauty, was just marking time until her prince appeared on the scene. Average seniority in the profession was a mere 18 months.

Now that the restrictive, illegal rules have been abolished—under pressure from the stewardesses and the courts—the average seniority is eight years and still rising. The myth of the "swinging stewardess," promoted by both books and films, is suffering a well-deserved, albeit slow, death. Pay, time off and fringe benefits—not glamor—are the reasons most flight attendants are staying in the business today.

Moreover, stewardesses are insisting upon a far more serious and respectful attitude toward their work. Spokeswomen for the profession point out that the flight attendants make or break an airline. Because they deal with passengers throughout the flight, stewardesses are identified most strongly as representatives of the company. Travelers who are not satisfied with in-flight service are likely to book their next trip with a competing airline.

Airline companies have, of course, exploited this fact rather sensationally in their advertising. Promotional campaigns with themes such as National's "Fly Me..." and Continental's "We really move out tails for you," affronted many of the women working for the companies. The ads intentionally played up the image of sexy maid servant in order to attract the mostly male business traveler. In so doing, they also disparaged the real significance of the flight attendant's role and promoted a public view of stewardesses which they themselves had worked quite hard to overcome.

EDITORIAL

March is here. It seems as if we were just celebrating Christmas, and here already is Lent. This year we of the Old Calendar, and we of the New Calendar will be celebrating Easter together.

It seems that there are many aspects of our way of life which tend to draw our people apart, one of which is the calendar. There are nations comprised of people whose different view points, religious affiliations, politics, mores, etc., are poles apart, yet the uniting factor which makes them a nation is stronger than the hundred and one differences which draw them apart. This uniting factor binds them into a mighty force acting for the common good.

We talk and write a lot about unity; We even pray to the Almighty to "unite us". Unity in our understanding is when everyone drops his convictions to embrace ours. Unfortunately that is not unity, but a lack of tolerance, which is our national ailment.

Instead of underlining each uniting aspect of our relationships, we tend to emphasize and underline the differences very strongly. Somehow we cannot accept other points of view, we get emotional and finally tend to hate those who do not think as we do. What foolishness and where will it get us. Such attitude also shows up our lack of good manners, and it is evident at our social gatherings, events, etc.

The first step toward correcting these drawbacks is to realize that every person must be treated with respect whether or not his opinions are like ours or different. The second step is to differentiate between issues of less importance and the major ones and keep each in its proper perspective. We should minimize that which draws us as a nation apart and emphasize that which binds us close together.

(Excerpts from Editorial — Ulana Lubovych)

The truth of the matter is that stewardesses are not employed by the airlines primarily to make passengers comfortable and happy. They are stationed on the flights for the purpose of maintaining passenger safety. Trained to handle crises should they occur, their skills include first aid, rescue techniques and crowd control.

Stewardesses—and there are now male stewards among their ranks—are speaking up for themselves more and more. They forced the discontinuation of the offensive advertisements and encouraged the media to focus its attention on the more relevant issues of flight safety. Today, the flight attendant has the same, standard retirement age as do all employees of the airline. Married women with children have found that their work hours are far more adaptable to family schedules than are office hours of women working in other fields. As a result, in the words of Lil Dediote, a Pan Am flight attendant "We're having no employee turnover, at least at Pan Am. By and large, we either die or we retire at a ripe old age."

UKRAINIAN MUSEUM
 203 Second Avenue, New York,
 N.Y. 10003 Tel.: (212) 228-0110

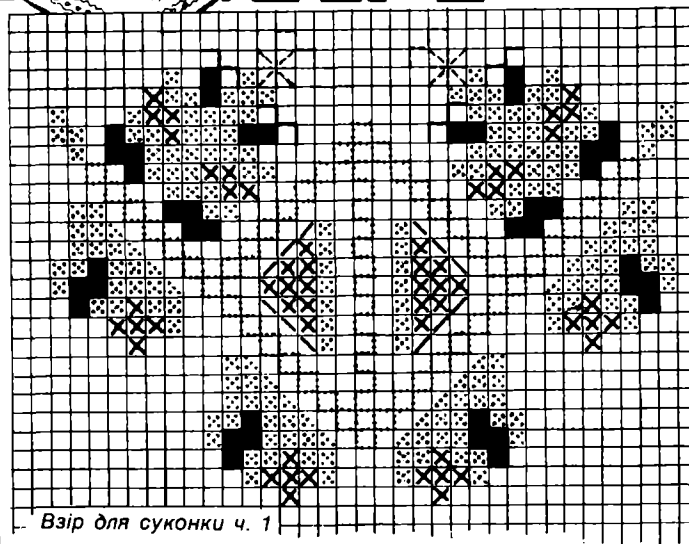

ВИШИВАЙМО ДЛЯ ДІТЕЙ

Перші проміння весняного сонця кажуть нам пригадати над літнім убранням. І то не тільки для себе, а й для наших найменших. Бо ж хочемо прибрати їх у нашу вишивку! А хоч її небагато й потрібно, то всеж це вимагає деякого часу.

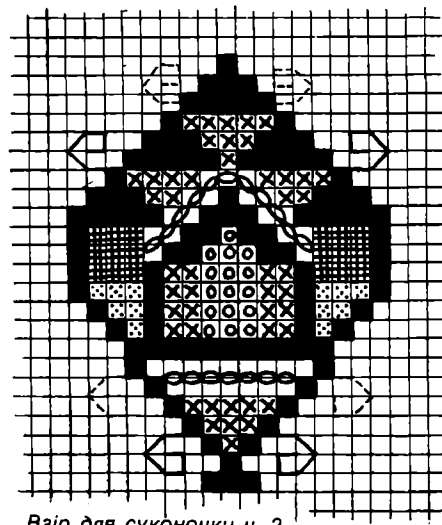
Вишиване вбрання
для сестричок

Взір для суконки ч. 1

СУКОНОЧКИ ДЛЯ СЕСТРИЧОК.

Дитяче вбрання, як і дорослих, тепер комбінують із двох контрастних тканин. В обох моделях це розв'язано різно. В одному — рукавці і смуга на подолі, а в другому рукавці з гезкою і та ж долішня смуга.

Взір для суконочки ч. 2

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

КОРЖ БАНАНОВИЙ

1/4 горнятка /2 oz/ масла
1 і 1/3 горнятка цукру
2 яєць
1 чайна ложечка ванілевого екстракту
2 горнятка борошна /муки/
1 чайна ложечка порошку до печива
1 чайна ложечка соди до печива
1 горнятка /8 oz/ квасної сметани /вершків/
1 горнятко подушених бананів /2 банани/
1/2 горнятка січених горіхів

У великій мисці електричної мішалки утерти масло, поступово досипати цукор і убивати, аж буде легке. Додавати по одному яйця і на кінець ванілію.

Борошно, порошок і соду пересіяти разом. Додавати борошно на переміну з квасною сметаною до маси про яку мова вище, легко змішуючи. На кінець додати банани і горіхи, докладно але легко вимішати та вилити на посмаровану форму /13 x 9 x 2 інчі/ Пекти /350° F/ біля 40 хвилин.

Простудити на дротяній підставці.

Помастити масою до якої потрібно:

4 oz масла
3/4 горнятка жовтого цукру
4 ложки сметанки
1 і 1/2 горнятка волоських горіхів
2/3 горнятка меленого кокосового горіха

Як матеріал послужить нам полотно, сатина та й інші матеріали, що добре перуться. Рукавці і смужки найкраще виконати з подібного білого матеріалу, але випрати перед тим, щоб забезпечити все від змін після першого прання. А дитяче вбрання приходить часто прати й прасувати.

1. Суконочка для 7-літньої дівчинки. Станок її скроений із синьої тканини, рукавці і смужка з білої. Довкруги білої смужки і спереду наложена прикраса з білої тасьми-кривульки. В обох

4 oz масла, 3/4 горнятка жовтого цукру вбити разом, додати 4 ложки сметанки 1 і 1/2 горнятка волоських горіхів і 2/3 горнятка меленого кокосового горіха. На кінець запекти в печі 3 інчі під вогнем через 3 хвилини.

СМЕТАНКОВИЙ КОРЖ

1 горнятко /8 oz/ масла
2 горнятка цукру
4 яйця
1 чайна ложечка запаху ванілії
1 чайна ложечка запаху цитрини
3 горнятка борошна
1 чайна ложечка порошку до печива
1 горнятко /8 oz/ квасної сметани
1 горнятко родзинок
3/4 горнятка січених волоських горіхів
1/2 чайної ложечки соди до печива

Масло втерти з цукром у великій мисці електричної мішалки, поки не стане зовсім гладке. По одному додавати яйця, за кожним разом добре змішуючи.

Додати запахи і зовсім сповільнити мішалку (міксер). Додавати змішане з порошком і содою борошно: спершу 2 горнятка, опісля квасну сметану, а тоді решту борошна, а вкінці родзинки і горіхи.

Вилити тісто в змащену карбовану форму (fluted tube pan), яка вміщає 3 кварта плин. Пекти при 350 F. 1 годину. Охолоджувати 15 хвилин у формі, а опісля на дротяній підставці.

передніх рогах приміщено вишиваний мотив. Можна виконати білим квітку з полтавського рушника. А коли б тло, себто матеріал був сірий, чи пісковий, тоді можна вишити буковинський мотив.

2. Суконочка для 4-літньої дівчинки. Станок її з темно-синього матеріалу з білими рукавцями і смужкою на подолі. Вишивана прикраса уміщена на рукаві. Знов може нам послужити квітка з полтавського рушника або невеликий мотив в одному кольорі.

3 листів до Редакції

Редактор "Нашого Життя"
Нью-Йорк

На тривожні справи у Вашому листі під кінець року збережіть і надалі оптимізм і будьте доброї гадки.

Ідеться про дві: професійний журналістичний доріст і фінанси. Першу доволі цікаво і життєво насвітлює в тому самому числі НЖ Л. Мойсеева (мова молоді), другу тільки Відділи СУА можуть розв'язати. (Як допоміжні Централі).

Також і на нашому терені є поговорки, мовляв, НЖ колись було краще редаговане. Якщо одначе ми питаємо, в чому і коли, тоді вже вривається "говорення" (Бо люди і смаки — бувають різні)! Про сучасне НЖ — це не відповідає дійсності. Ми пильно читаємо НЖ на протязі 28 літ і бачимо великий поступ до кращого. Так добром матеріалів, так формою та світлинами. Одна амер. компанія прецизійних винаходів видавала інформативний вибагливий журнал у світлинах і її засадою було: Одна порядна світлина каже більше, як тисяча звичайних слів!

"Гамаксойка" з одним із редакторів — проминаюча. Хтось бачить у швайцарському сирі тільки дірки, а без них він не був би швайцарським сиром! "Вишивково-забавково-буфетові" зайняття також самі не робляться, особливо в культурний спосіб.

Цитати з книжки Кедрина — веселі. Може б і інших авторів наводити при рекомендації, "що читати"? У Кедрина й про мене згадка на стор. 444 (одним реченням, але не на весело).

Шкода, що технічно зле поміщено зміст XXXIII річника. Не можна його ані виривати, щоб дати до оправи, ані вказати" див. від стор. 20" початок, (звич. з непаристої сторінки). Хроніка — вистарчаюча, калейдоскоп — досконалий.

Зле, що число приходить після свята і Нового Року, з побажаннями.

Щиро здоровимо
Ольга і Павло Клим

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ЧІКАГО

ОКРУЖНА УПРАВА, ЧІКАГО

В 1976 р. головою Округної Управи в Чікаго вибрано Марію Юзефович. В Окрузі є 11 активних Відділів. Організаційна референтка Юлія Кокорудз працює над створенням нових Відділів.

Між Відділами і Округною Управою є дуже гарна співпраця, а здалеко віддаленими Відділами є постійний листовий контакт. Голова Округи під час року вислала до Відділів 2 обіжники Округної Управи, в яких передовсім закликається до переведення масової кампанії для приєднання нового членства в ряди СУА, до підтримування Українського Музею в Нью-Йорку і до обов'язкової передплати "Нашого Життя" та проситься Відділи жертвувати лише на потреби своєї організації. Переведено радіо-передачі, цілню яких було приєднання нових членок.

Користаючи з приїзду до Чікаго референтки суспільної опіки Теодозії Савицької, відбуто конференцію референток суспільної опіки.

Референтки Округної Управи відбували засідання — семінарі з референтками Відділів.

Голова і організаційна референтка Округної Управи та голови Відділів 22, 29, 74 і 102 взяли участь в Міжокругній організаційній конференції в Дітроїті. Виховна референтка Христина Гаст взяла участь у Виховній конференції у Вашингтоні.

Голова Округної Управи була заступницею голови УККА в Чікаго, репрезентуючи СУА. СУА брав активну участь у громадському житті і в Комітеті Об'єднаних Жіночих Організацій та в зорганізуванні імпрези "В єдності до мети".

Старанням Округної Управи і Відділів зорганізовано імпрезу "День Союзянки", яка була призначена на кампанію приєднання нових членок. Урядженням імпрези занялись організаційна референтка Округної Управи Юлія Кокорудз і культурно-освітня референтка Зірка Цимбаліста, головним промовцем була заступниця голови СУА Любослава Шандра.

Округна Управа зорганізувала льотерію, дохід з якої був призначений на Музей СУА. Завдячуючи мист-

цям Татяні Баюк, Лесі Кочман і Андрієві Коваленкові льотерія мала гарний успіх. Наші дві фінансові установи: каса "Самопоміч" і спілка "Певність" пожертвували на покриття коштів друку по 50 дол. Вислано 1000 дол. на Музей.

Окрім того Округна Управа зложила пожертви з нагоди посвячення будинку СУА-УККА 100 дол. та під час відкриття Українського Музею в Нью-Йорку також 100 дол.

Бюро суспільної опіки в склад якого входять представники інших організацій працює і надалі з гарними успіхами.

Рома Турянська
пресова референтка Округної Управи

16-ИЙ ВІДДІЛ СУА МІННЕАПОЛІС, МІН.

(За час: 15 лютого 1976 — 6-го лютого 1977).

Після загальних зборів 1976 р., на яких голова Відділу пригадала нам, що нашою метою було, є і буде збереження і плекання національної свідомости та рідної мови, всі членки взялися пильно до праці.

Управа відбула 6 засідань, під час яких обговорювано всі справи зв'язані з працею Відділу. Відбуто 3 ширші сходи́ни з діловою частиною — організаційні справи, — з доповідями тощо, а під кінець з розваговою частиною з гутірками при чайку і солодкім.

Теми наших доповідей: про бл. п. О. Лотоцьку "Вона була нам рідна", "Листопадові Роковини", відзначення 82-ліття з дня народження О. Довженка. Крім цього Відділ співпрацював з іншими місцевими організаціями, для яких влаштував деякі імпрези. З ініціативи Відділу УКК при співпраці нашій відбулася доповідь "Тарас Шевченко — пророк України", під час якої був показ фільму "Відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні". Спільно з місцевим Відділом Золотого Хреста влаштовано в квітну неділю виставку українського народнього мистецтва з показом великоднього печива і писання писанок.

З нагоди 100-ліття нашого поселення в США і 25-ліття місцевого Відділу УКК, який видав в англ. мові публікацію про це, — наш Відділ подав до неї звіт із своєї 25-літньої діяльності і знімок Управи. Також взяв участь у фестивалі етнічних груп з нагоди 200-ліття США і 100-ліття українського по-

селення. Під час фестивалю членки Відділу дижурували при українському станкові на виставці печива. Співосновниці нашого Відділу імпрезовій референтці Олені Бенцаль-Карп'як влаштовано вечір в її 75-ліття. Співпрацюючи з іншими товариствами — Відділ взяв участь у 25-літньому ювілею Золотого Хреста та Відділу ООЧСУ також в його 25-ліття. Відділові УКК поміг влаштувати фестин. Окремо влаштовано академію в честь Івана Франка в його ювілейний рік з цікавою багатою програмою та виставкою з життя та творчости письменника. Після того влаштовано виставку вишиваних картин сл. п. Федори Марусенко (різна тематика.) З кінцем грудня 1976 наші членки взяли участь у 25-літті місцевого Відділу Т-ва Прихильників Української Національної Ради.

Наша суспільна опіка: допомога бабусі, висилка пакетів з одягом до Бразилії й Європи. Для тих цілей переведено коляду.

Звідомлення з нашої праці поміщуємо в "Нашому Житті", "Свободі", "Вільному Світі" та "Новій Зорі"

Мирослава Петришак
голова

22-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО, ІЛЛ. (Рік 1976)

В минулому році праця у Відділі проходила успішно й цікаво, завдяки гармонійній співпраці усіх членок Управи під проводом голови Ангелини Самбірської.

Ширші сходи́ни відбувалися кожного другого понеділка, на яких обговорювано біжучі справи Відділу, Округи й Головної Управи. В другій частині сходи́н, культурно-освітня референтка Люба Шеремета, старалась про різноманітну програму: гутірки — доповіді, репортажі тощо. Особливо цікавий був панель на тему журналу "Наше Життя" з участю панелісток з Відділів 29 і 101 та з нашого Відділу. На закінчення ширших сходи́н пані з господарської референтури, яку очолює Ольга Гайдук, завжди гостять присутніх кавою і солодкім.

Відділ нараховує 70 членок, а на сходи́ни приходять около 40 членок.

Відбуто всі заплановані управою імпрези: виставку писанок і виробів народнього мистецтва в Музеї Науки й Промислу, річний базар, репортаж Теодозії Савицької про українців у Бразилії. Як щороку Відділ займався прибранням ялинки, приготуванням різдвяно — традиційних страв, та програмою "Українського Дня" в імпрезі "Різдво довкола світу" в Музеї

НАШЕ ЖИТТЯ, БЕРЕЗЕНЬ 1977

29 Відд. СУА. 1. Дитяча костюмівка (листопад 1976), в ролі вовка Галина Грушецька, "Червона шапочка" — Маринка Грушецька. 2. Діти з садочка казок. 3. Внизу виставка народного мистецтва у Нортбрук, Ілл. (вересень, 1976). 4. Зліва направо Марія Рихтицька, Ірена Олексюк, Галина Сумук.

Activities of Br. 29 Masquerade for children (November 1976) Folk art exhibit (September 1976)

Науки й Промислу. В мистецькій частині виступив з колядами молодечий хор СУМА під мистецьким керівництвом талановитих Оксани Ференц і Марійки Гаврилюк.

Членки Відділу численно прибули на "День Союзянки", який організувала Окружна Управа, а пані з Радієвої Колегії виступали у веселому скечі укладу Уляни Терлецької.

Найцікавішою імпрезою Відділу в 1976 році був репортаж ілюстрований прозірками д-р Теодозії Савицької, референтки суспільної опіки Головної Управи СУА. Прелегентка поділилася з нами своїми враженнями про Бразилію, куди їздила відвідувати осередки українського поселення у зв'язку зі стипендійною акцією СУА. Репортаж був незвичайно цікавий, а скромна мистецька програма й прийняття, яке приготували пані — союзянки, причинились чимало до успіху вечора.

У Відділі взірцево працює референтура суспільної опіки під проводом Марії Семків, несучи моральну поміч своїм членкам, а матеріальну в країни Європи й до Бразилії. Спонурує одну стипендію для студентки в

Бразилії. Другу збірну стипендію започаткували членки збіркою між собою з нагоди Дня Матері. Відділ оплатив п'ять пренумерат "Нашого Життя" незаможним жінкам в Бразилії. Далі опікується трьома бабусями. Завдяки жертвенности панства Сенчишаків оплатив побут трьох дітей на оселях Пласту, СУМА і ОДУМ. Відділ зложив у минулому році по 100 дол.: на прес. фонд "Нашого Життя", на фонд "500", на музей СУА з нагоди його посвячення, а 260 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя" і тим став тисячником цього фонду.

При Відділі працює Радієва Колегія, яка переводить щотижневі радіогутірки на програмі п-ства Самбірських. Відділ має також власну бібліотеку, з якої радо користають членки.

Членство 22 Відділу бере активну участь в праці Окружної Управи (сім членок є в Управі) та є активне в загально громадській праці українсько-го Чикаго.

Ярослава Панчук
пресова референтка

29-ий ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО

Відділ начислює 58 членок. Сходини управи та ширші сходини відбуваються щомісяця з великою участю членок та з цікавими гутірками. Грошевий оборот Відділу 7,854 дол. Вислано 250.00 дол. на стипендії в Бразилії із продажу кави в садочку. Референтка суспільної опіки Леся Палій зорганізувала випродаж вживаних речей із якого дохід та добрі речі зужито на пачки до Бразилії. На Музей СУА вислано 450.00 дол. з льотерії мистецьких картин та кераміки, яку перепродавала голова (75-76) р. Марія Наваринська.

З продажу цеглин, яким зайнялася Ара Терлецька, вислано на Дім СУА 210 дол.

"Садочок Казок" — світличка Відділу нараховує 40 дітей з наукою тричі в тиждень. З участю світлички та під проводом учительки Орісі Покорної, і з великою посвятою виховної референтури уряджено вишивану забаву. Тут виступила наша танцювальна група підлітків, яку Відділ провадив до половини 1976 р. Костюмівка відбулась так само успішно з інсцен-

нізацією "Червоної Шапочки". Виховна референтка Оксана Ванджура репрезентувала нас у Вашингтоні на виховній конференції у листопаді.

Ансамбль "Пісня", який існує при Відділі вже шість років, виступив на конвенції Українських Лікарів в Клівленді, в Американській Консерваторії Музики в Чикаго, на Іллінойським Стейт Фер у столиці, на 45-літті Золотого Хреста в Чикаго та на Листопадовій Академії і на "Дні Союзянки".

Раз в місяць радіо-колегія передає доповіді по радіо на програмі Самбірських на теми як: читання книжок і наші діти, Леся Українка, 200-ліття Америки і 100-ліття поселення українців, "Мода", "Музика і наші діти". До червня відповідала за ці програми Таня Баюк, а від червня Галина Коленська.

Культурні референтки: Зірка Цимбаліста та Марта Стадник подбали, щоб на сходинах все були розвагою та корисні гутірки, як: "500 Розтоптаних", "Змінена роля жінки в модерному світі" та "Очі — вікно у світ". При співпраці 101-го Відділу СУА та Товариства Інженерів в Чикаго спонзоровано виставку кераміки Ярослави Сени з Дітройту та картин Романа Мороза з Чикаго. Подаровані кераміку і картину зужито на льотерії, прибуток з якої призначено на Музей СУА. Заплановано виставку картин Андрія Коваленка і Ярослава Плав'юка.

Найновіший почин нашого Відділу, а саме показ українського народнього мистецтва по бібліотеках і школах так успішно розвинувся що за півтора року уряджено вже 10 таких виставок з гарним відгуком американської преси. Головна бібліотека Чикаго, довідавшись про ці виставки, попросила Відділ влаштувати виставку і в себе. Запрошено 101-ий Відділ до співпраці.

Всі членки Відділу та пресова референтка зокрема взяли собі за обов'язок слідувати в американській пресі за помилками чи фальшивими інформаціями про українців і нашу культуру. Вислано ряд листів до Тайм Мегазін, Чикаго Трібун, Русло 2 — Нью-Йорк, Русло 2 — Чикаго, Русло 11 — Чикаго та до поодиноких осіб. Ця ділянка дуже важлива і потребує багато уваги, як також потрібно дзвонити і писати листи похвали, коли українська справа є представлена позитивно.

Теперішня управа: голова — Оксана Оришкевич, заступниця голови — Олександра Савин, протоколярна секретарка — Віра Маркевич, касирка — Марія Гриневич, виховна референтка — Оксана Ванджура, кореспондентка секретарка — Наталія Масник, ансамбль "Пісня" — Дарія Яросевич, радіо — Галина Коленська, організа-

ційна — Слава Сенюта, пресова — Ірена Олексюк, господарські — Галина Грушецька, Віра Джулинська, Таня Баюк.

Ірена Олексюк
пресова референтка

51-ий ВІДДІЛ СУА, МІЛЛВОКІ

/За час від лютого 1976 до лютого 1977 року/

Відділ має тільки дві референтки — господарську й суспільної опіки. Через те всю працю з культурно-освітньої й імпрезової ділянки виконує голова Відділу й інші членки. Крім сходін не відбувалися жодні внутрішньо-відділові імпрези. Зате зараз після загальних зборів в лютому 1976 року відбувся запусний "Веселий вечір" для членства й запрошеного громадянства.

В березні влаштовано свято Героїнь. Членки взяли участь у концерті в честь Т. Шевченка. В травні влаштовано "День Матері", а в червні "День Батька". В листопаді всі членки взяли участь у Міжнародньому базарі в Міллвокі, де Відділ мав свій кіоск з національними стравами.

Софія Хамуляк
голова

74-ий ВІДДІЛ ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, ЧІКАГО

Загальні збори Відділу відбулися 1-го лютого 1976 р. Головою залишилася Олена Турула, заступницею Соня Дачишин, касиркою — Марія Баранська, секретаркою обрано Галину Харук, культурно-освітніми референтками — Ірину Пежанську і Віру Хрептовську, організаційною референткою залишилася Ірина Попович, господарською — Ляриса Вихрій.

При кінці лютого розпочато запланований раніше курс вишивання. Проводила його Меланія Дубицька, педагог та знавець української вишивки. Курс відбувався раз у тижні, тривав 11 лекцій. Учасниць в числі 20 поділено на дві групи, дітей та старших. Передовсім багато навчилися старші.

Весняний сезон праці закінчено товариською зустріччю членок у гостинному домі п-ва Дарки і Мирона Яросевичів, дітей культурно-освітньої референтки Ірини Пежанської. При гарній погоді мило проведено вечір у городі і в хаті в дружній родинній атмосфері.

При кінці серпня членки підготували та провадили кіоск українського народнього мистецтва під час 10-ден-

ного карнавалу церкви св. Йосифа. Тому, що саме розпочато будову нової церкви, цьогорічний карнавал і наш кіоск мав більший успіх, чим попередні роками.

11-го вересня членки Відділу брали участь у святі всіх жіночих організацій Чикаго проведеним під гаслом "В єдності до мети".

В організування та проведення свята "День Союзянки" 21 листопада, членки включилися дуже активно. Розпродавано бльочки на льотерію, приготовано солодке до буфету, організаційна референтка Ірина Попович підготувала доповідь про Союз Українок на радіоавдицію Самбірських, головним промовцем на святі була Люба Шандра, заступниця голови СУА, членка 74-го Відділу.

Для придбання фондів організувано випродаж уживаних речей, різдвяний ярмарок. Продовжувано також продаж кави та солодкого після двох Служб Божих в неділі в церкві св. Йосифа.

Фінансові зобов'язання перед Централєю й Окружною Управою, виконано, продовжувано продаж цеглин на Музей СУА. Уфундовано одну стипендію до Європи й одну до Бразилії, вислано дві одежеві пачки до Бразилії, дві до Європи. Приєднано 4 передплатниці журналу "Наше Життя" зпоза членства й уфундовано 3 передплати до Бразилії. В акції приєднання членства Відділ не мав бажаного успіху. Приєднано 3 нові членки, а 2 членки виїхали з Чикаго. Число членок під цю пору 30.

Олена Турула
голова

77-ий ВІДДІЛ СУА ім. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ, ЧІКАГО.

На протязі 1976-го року Відділ влаштував кілька імпрез. Щоб підсилити фінансовий фонд для виконання зобов'язань перед Централєю та Окружною Управою, а також для допомоги потребуючим, відбулися дві товариські зустрічі з льотерією і буфетом, які пройшли з гарним успіхом.

В парафіяльній залі при Соборі св. Володимира 6-го червня 1976 р. відбулася урочиста імпреза "Поклін Симоніві Петлюрі". Цю імпрезу відкрила голова Відділу Людмила Мазяр. Членки Р. Бойко і Сомотюк зложили вінок перед портретом Отамана Петлюри, а присутні вшанували Його пам'ять однохвилинною мовчанкою. Учасник визвольної боротьби полк. Константин Мандзенко поділився з присутніми цікавими спогадами про незабут-

нього Отамана. Людмила Мазяр представила присутнім учасників нашої визвольної боротьби: полк. Константина Мандзенка, полк. Володимира Зарицького, пполк. Миколу Отрешка-Арського, пполк. Василя Рудецького, майора Юрія Артюшенка, майора Миколу Личика, сот. протопресвітера о. Миколу Литваківського, хорунжого Лева Струка, сот. Володимира Тимцюрака, сот. Володимира Стефановича, Марію Клепацьку, Наталію Лозинську, Івана Ковшуну.

В мистецькій частині Емілія Кулик прочитала вірш поета Михайла Ситника "25-го травня 1926". Ансамбль жіночого т-ва прихильників ОДУМ виконав дві пісні: "Лебеді материнства" — сл. Симоненка, муз. Пашкевича та "Зелений гай — пахуче поле" — П. Грабовського, Дмитро Грушецький прочитав вірш поета Теодора Курпیتی "Схилимо голову". Ольга Куриляк виконала на бандурі "Гомін степів" — музика Гр. Китастого. Дальше ансамбль Одумівок проспівав дві пісні "Качки летять" — слова Ткача, муз. Білаша, та "Сонце гріє, вітер віє" на слова Т. Шевченка. На закінчення присутні учасники цього свята проспівали гімн "Ще не вмерла Україна". Ціла імпреза пройшла успішно. Чистий прибуток з імпрези призначено на бібліотеку-музей ім. С. Петлюри в Парижі.

Відділ співпрацює з Окружною Управою. Членки взяли участь в "Дні Союзянки". Одна членка належить до Окружної Управи.

Суспільна опіка не забуває про потребуючих жінок, як також удільне стипендію одній студентці в Німеччині.

Наталія Бражник
пресова референтка

84-ий ВІДДІЛ СУА ім. ЧІКАГО ОЛЕНИ СТЕПАНІВ,

Відділ начисляє 18 членок, з яких більшість живе в далекому віддаленні на південь від Чікаго.

Протягом 1976 ділового року відбуто 8 ширших сходин, на яких відчитано ряд рефератів.

14-го березня реферат Людмили Кодельської "Жінка — прикрасою життя".

29-го квітня другий реферат Л. Кодельської "Жінка і суспільство".

9-го червня Надія Хойнацька мала гутірку на тему "Історичний перегляд української музики".

26-го вересня доповідь Віри Боднарук про архітекта Флойда Райта та його будівлі в Чікаго і інших містах з

показом прозірок його будівель.

5-го грудня при нагоді різдвяного базару виголошено два реферати: Л. Кодельська "Мистці і їх творчість" та В. Боднарук — "Мистецтво".

11-го квітня відбувся передвеликодній базар, під час якого переведено показ писання писанок, що його перевели: М. Дорожинська, В. Демус і д-р Мурський.

1-го серпня відбувся з великим успіхом пікнік в городі п-ства Демусів.

5-го грудня — різдвяний базар, під час якого відбулася виставка аматорської творчості союзянок та їхніх родин (малярство, кераміка, вишивання, плетіння тощо). Також відбувся тоді конкурс на найкращу вишивану обгортку для молитвенника. По обіді переведено показ виготовлювання прикрас на ялинку.

Участь союзянок поза Відділом:

23-го жовтня кілька членок нашого Відділу, як делегатки, взяли участь у ювілейних святкуваннях Золотого Хреста.

21-го листопада членки Відділу взяли участь в "Дні Союзянки", що його підготувала наша Окружна Управа з Відділами.

В діяльності суспільної опіки треба відмітити, що Відділ вислав 9 пакетів з одягом для потребуючих родин в Бразилії. Продовжує оплачувати 7 стипендій для студентів в Південній Америці.

Загальні збори намічено на 30-го січня 1977 р.

Марта Гайдук
пресова референтка

101-ий ВІДДІЛ СУА, ЧІКАГО, ІЛЛ.

(За 1976 рік)

Праця Відділу під головуванням Ляриси Кецали проходила під знаком приготувань до перших вишиваних вечериць. Але й інші ділянки праці не були занедбані.

Першою імпрезою Відділу була мистецька виставка кераміки Ярослави Сени з Дітройту й картин Романа Мороза з Чікаго. Ця виставка була влаштована спільно з 29-им Відділом СУА. Виставка відбулася успішно 26-28 березня в галерії "Леви". Вступне слово виголосила малярка Тетяна Баяк, а в музичній частині взяла участь Павло Покорний — тенор, д-р Василь Трухлий — клярнет, Оріся Покорна — фортепіано і "Червона Рута" — во-

кальний ансамбль. Виставку відвідало дуже багато людей. Членки 101-го і 29-го Відділів приготували печиво й каву для гостей. По виставці членки мали нагоду відбути курс кераміки під проводом Я. Сени.

Під час великодніх свят, як і в попередніх роках, Відділ під проводом референтки суспільної опіки Рони Лоско відвідав бідних з великодніми кошачками. Членки взяли на себе обов'язок відвідати кожного місяця Анну Хитровську в приватній лікарні.

В тому часі Відділ під проводом Христі Таран влаштував виставку українських писанок в американському банку "Ст. Пол Федерал Сейвінгс".

Найбільше праці в 1976 р. Відділ вклав у влаштування перших вишиваних вечериць, які досі були влаштовані 22-им Відділом. Цю імпрезу можна вважати одною з найкращих. Забава відбулася в залі СУМА при музиці "Гуд Таймс". У мистецькій частині взяв участь вокальний ансамбль "Червона Рута". Заля була прибранна в трипільському стилі. Елегантні сукні, прикрашені стильовою вишивкою, створювали приємний настрій. Аранжером вечора був адвокат Борис Антонович. До журі Відділ запросив голову Окружної Управи М. Юзефович, голову 22-го Відділу Л. Самбірську й Л. Шеремету. В марші брали участь всі гості, які мали вишивки — жінки у вишиваних сукнях, чоловіки в вишиваних сорочках і краватках. Першу нагороду за найкращу вишивану сукню одержала пані Шліхутка, другу Ірена Субота, заступниця голови 101-го Відділу, третю студентка Ірка Трошук. На нагороди за найкращі вишивані сукні призначено мистецькі вироби — вишивану подушку, вишивану серветку й вишиваний рушник, які подаровано Музеєві СУА. Вечір пройшов з надзвичайно гарним успіхом.

Як у попередніх роках, так і на майбутнє 101-ий Відділ буде сумлінно співпрацювати з Окружною Управою, іншими Відділами СУА й виконувати обов'язки перед Централеною.

По змозі Відділ бере участь у громадській праці.

Наталка Мицик
пресова референтка

102-ий ВІДДІЛ СУА, ГЕМОНД— МОНСТЕР, ІНД.

(За рік 1976 р.)

З огляду на далекі віддалі замешкання членок Відділу праця дещо обмежена. Мимо всього, відбуваються точно ширші сходини, а всі імпрези Відділу є все успішні і втішаються

популярністю серед ширшого громадянства.

Передвеликодній базар став вже нашою традицією. Ним цікавляться не тільки українці, але й американці. Під час такого базару відбувається мистецька виставка праць членок Відділу: а це вишивка, писанки, різьба й кераміка, як також можна все побачити там "Куток української книжки". Тут маємо можливість познайомити відвідувачів з найновішими виданнями і дати можливість купити українську книжку чи книжку англійською мовою про Україну. Виставку книжки завдячуємо п-ству Турулам з Чікаго, які все помагають нам у влаштуванні виставки.

Гарячі страви й печиво знаходять велике признання серед американської публіки. Цей базар — це наша фінансова база на цілий рік...

В червні м. р. голова Відділу І. Головата взяла участь у міжклубній організаційній конференції СУА в Дітроїті.

В серпні м. р. відбувся пікнік з великим успіхом в городі п-ства Головатих, в якому взяли участь гості — представниці Окружної Управи Чікаго, як також заступниця голови СУА Л. Шандра.

В жовтні відбувся чайний вечір з літературною програмою, в якій взяли участь: відома рецитаторка Рома Турянська та Люба Коломиєць з Чікаго. Відчитанням надзвичайно цікавих творів наших поетів з минулого і з цього століття рецитатори з великим відчуттям передали красу творчості поетів і до глибини душі зворушили слухачів. По мистецькій частині гості провели мило час при чайку і солодкім.

Перед Різдом влаштовано продаж печива, карток і дарунків.

В місцевій бібліотеці Мерревіл, Інд. голова Відділу І. Головата прочитала доповідь про українські різдвяні звичаї. В січні влаштовано спільну різдвяну "Просфору".

Звітового року приєднано до Відділу 5 нових членок.

Відділ виповнив всі фінансові зобов'язання до Централі та Окружної Управи на 1976 р. З нагоди відкриття Музею СУА вислав дар в сумі 50 дол., як також дрібні вишивані речі до музейної крамнички.

Іванна Головата
голова

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

НА СВІЖУ МОГИЛУ БЛ. П. ІВАННИ БЕНЦАЛЬ

Ділимось сумною вісткою з членством СУА і громадянством, що 11-го січня 1977 р. несподівано відійшла у Вічність заслужена громадянка бл. п. Іванна Бенцаль. Покійна походила з села Угнова, повіт Бережани, Західня Україна. Після приїзду до Америки вона включилася в громадську працю, яку прикладно виконувала до останньої хвилини свого трудолюбивого життя. До СУА вступила в 1937 році. Довгі роки працювала в Головній Управі СУА, займаючи різні пости. За віддану працю була іменована почесною членкою СУА й одержала золоту відзнаку на Ювілейній Конвенції з нагоди 50-ліття СУА. Покійна була співосновницею Окружної Управи СУА в Нью-Йорку й була її головою впродовж 18 років. Бувши головою Окружної Управи, вона очолила в 1944 р. Жіночу Секцію ЗУАДК для допомоги скитальцям, яких зустрічала в пристані. Покійна належала до Переселеного Осередку при ЗУАДК. Промовляла на бенкеті, влаштованому ЗУАДК в травні 1946 р. для придбання фондів на спровадження сиріт.

Брала активну участь у Світовому Конгресі Українського Жіноцтва у Філадельфії в листопаді 1948 року. В

1953 р. взяла участь у Конвенції Національної Ради Жінок Америки.

Під час Другої світової війни належала до української секції Американського Червоного Хреста в Нью-Йорку й займалася організуванням допомоги потребуючим, головню одягом і харчами.

За великий вклад праці для Округу іменовано її почесною головою Окружної Управи СУА.

Бувши активною в громаді, Покійна очолювала кілька років Світову Жіночу Виставку, яка відбувалася в Нью-Йорку довгі роки.

Покійна була почесною членкою 1-го Відділу й членкою 4-го Відділу СУА в Нью-Йорку. Була членкою-співосновницею УККА. Брала участь у всіх його конгресах, збирала Національний Даток між членками 1-го Відділу СУА. Була співосновницею Об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій міста Нью-Йорку, де довгі роки займала різні пости в управі до кінця свого життя. Була членкою Контрольної Комісії цієї організації.

Покійна відзначалася послужливістю, терпеливістю і справедливістю. Була доброю дорадницею. Вона присвятила своє життя громаді, вміла працювати, однак переважала в неї скромність і вона не говорила про свої заслуги.

Як заслужена громадянка, була відзначена 4-го грудня 1976 р. на бенкеті з нагоди 200-ліття Америки й 100-ліття українського поселення в Америці.

Українська громада в Нью-Йорку втратила в Покійній вартісну одиницю.

В похоронних відправах членки СУА взяли численну участь. Панахиди були відправлені протягом двох днів. Над відкритою домовиною Покійну прощала голова СУА Іванна Рожанковська. Від Окружної Управи СУА промовляла голова Марія Томоруг, від 4-го Відділу СУА голова С. Серафин, від 1-го Відділу його голова Леся Гой. Від УККА прощальне слово сказав мгр. Іван Базарко.

У день похорону тіло Покійної внесено до церкви св. Юра в Нью-Йорку в супроводі прапору СУА і членства організації, яке стало двома рядами при домовині. Тіло Покійної родина перевезла на цвинтар Лейквуд Парк, Ракі Рівер, Огайо.

Спи улюблена всіми нами дорога Союзанко, хай гостинна земля Вашингтона буде Тобі легкою!

Пам'ять про Твою шляхетну особу залишиться в наших серцях назавжди!

Михайлина Баран
пресова референтка 1-го Відділу СУА
Нью-Йорк

ПОДЯКИ

Щиро дякую Вп. Панству **Люсі І др. Степанові Самбірським** за слова співчуття, теплу згадку на радіо-передачі та за даток на Богу-угодне діло, в пам'ять моєї найдорожчої мами **бл. п. Олени Процишин**. Складаю на Запасний Фонд журналу "Наше Життя" 25.00 дол.

Марія Семянчук

Сл. п. Зіна Квітка Zinaide Kvitka

Минуло всього чотири роки з того часу, як 77-ий Відділ СУА ім. Алли Горської в Чикаго втратив усіма шановану основоположницю і першу голову Відділу Галину В'юн. І знову вдруге довелось пережити невіджалувану втрату.

З тяжким серцем і смутком членки Відділу попрощалися з своєю головою **Зіною Квіткою**, яку несподівано підкосила тяжка недуга й передчасно вкоротила їй віку.

Здається ще так недавно, повна енергії й запалу, З. Квітка захоплювала всіх своїм ентузіазмом. Поєднуючи обов'язки голови з обов'язками культурно-освітньої референтки, завжди мала нові задуми й заохочувала членок їх здійснювати. Крім допомоги потребуючим землякам в Німеччині й у Бразилії З. Квітка багато уваги приділяла культурно-освітній праці: гарно читала доповіді на різні теми, брала участь у художній частині літературних вечорів, талановито малювала писанки та вчила інших цього мистецтва. За її ініціативою зорганізовано ряд цікавих імпрез.

З. Квітка дбала про приєднання нових членок до Відділу. За час її головування кількість членок зросла. Під її вмілим керівництвом Відділ працював дружньо й досяг добрих наслідків.

Багато плянів мала на майбутнє, але невблаганна смерть забрала від нас прекрасного організатора й хорошу людину.

Вічна їй пам'ять!

Наталія Бражник
пресова референтка

У розгарі праці над собою і для громади ненадійно згинула в автомобільній катастрофі **Гая Круль**.

Покійна народилася у Львові, там зросла і закінчила педагогічну освіту. Крім того студіювала музику й малярство. У 1940 р. продовжувала ці студії в Музичній Академії у Відні, потім в Італії та в Українському Музичному Інституті в Парижі. Присвятилася теж вивченню чужих мов і була перекладачем англійської мови в Регензбурзі. У Німеччині вчила дітей балету, музики і підготовляла публічні виступи. Місцева публіка так захопилася цими виступами, що й німецькі діти почали вчитися балету в Покійної.

Двадцять п'ять років прожила в США. Спершу працювала вчителькою парафіяльної школи в Сиракузах і одночасно давала лекції музики й балету. Продовжувала лінгвістичні студії в сиракузькому університеті, здобула ступінь магістра і підготовлялася до докторату. Вчилася далі маллярства й малювала.

Несподівана смерть перервала її пляни.

Е. Бішко
касірка 68-го Відділу СУА

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 9-го листопада 1976 р. по довгій, затяжній недужі відійшла у вічність довголітня членка 22-го Відділу СУА в Чикаго бл. п. **Анна Прокопів** на 85-му році трудололюбивого життя.

Покійна з роду Шевчук походила зі села Оглядів, повіт Радехів, Західня Україна. Молодою дівчиною приїхала до Америки в 1913-тому році та поселилася у Чикаго. Належала до Церковного Товариства ім. Княгині Ольги при Катедрі св. о. Миколая та до Союзу Українок Америки.

Відійшла від нас остання піонерка нашого Відділу. Була активною членкою в давніших роках і до кінця свого життя сповняла членські обов'язки. Погідної і доброї вдачі. Вірила, що любов і згода між членами в Товаристві дадуть добрі висліди праці.

Покійна залишила у смутку мужа Стефана, замужню доньку Параскевію, 2 внуки і 4 правнуки.

Вічна їй пам'ять!

У пам'ять покійної Анни Прокопів, Управа 22-го Відділу СУА у Чикаго складає 25.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Управа 22-го Відділу СУА в Чикаго.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

ОКРУЖНА УПРАВА ВІДДІЛІВ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В НЬЮ ЙОРКУ

В пам'ять св. п. **Іванни Бенцаль** почесної членки СУА, почесної голови Округної Управи Відділів в Н.Й., почесної членки 1 Відділу СУА і членки 4 Відділу СУА — зложили пожертви, як слідує:
НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ.

по 20 дол. — Марія Душник, Марія Томоруг, Оля Сливка.

по 5 дол. — Леся Гой

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД — ЦЕГЛИНИ.

50 дол. — 1 Відділ
по 25 дол. — 64 Відділ, 72 Відділ, 82 Відділ, 83 Відділ.

по 20 дол. — 71 Відділ, Марія Демедчук-Чучман — Торонто
по 10 дол. — Марія і Володимир Білик — Джерзі Ситі, Ольга Муссаковська — Ірвінгтон, Христя і Юрій Навроцькі — Нью Йорк

НА "ЗАПАСНИЙ ФОНД" ЖУРНАЛА "НАШЕ ЖИТТЯ".

25 дол. — 64 Відділ
10 дол. — Анна і Микола Кізима

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛА "Н. Ж."

81 дол. 1 Відділ — членки
по 10 дол. — 4 Відділ, Марта Данилюк, Оксана Рак, Лідія Закревська
по 5 дол. — Лідія Магун, Софія Котик, Олена Процик

Разом загальна сума **455 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Ярослава Паладія**, мужа нашої членки Е. Паладії складає 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

1 Відділ СУА в Нью-Йорку

Замість квітів на свіжу далеку могилу бл. п. **Катерини Захарко**, матері наших членок Стефанії Городиської і Ірини Стахур, складаємо 25.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя". Дочкам покійної і родині висловлюємо глибоке співчуття.

33 Відділ СУА Парма, Огайо

Замість квітів на свіжу могилу в Україні матері нашої членки **Евгенії Фандерис**, бл. п. **Теклі Фандерис** пересилаємо на Запасний Фонд Н. Ж. 10.00 дол.

33 Відділ в Клівленді.

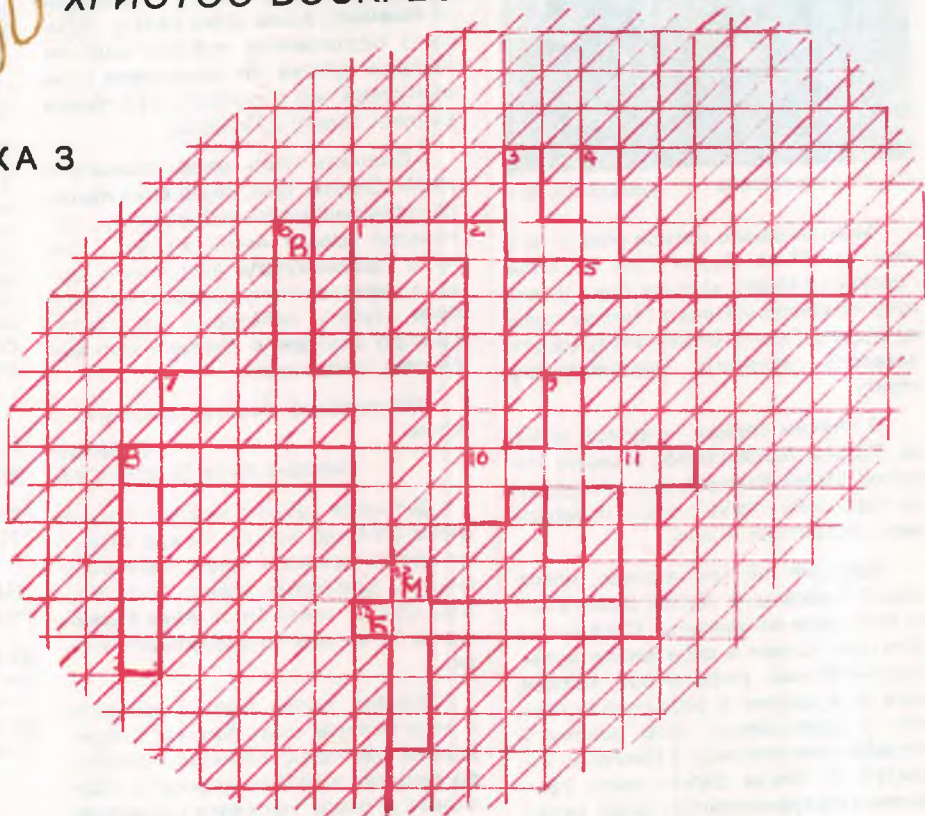
РОЗВАГА

Текст: Віра Андрушків Рисунки: Квітка Іваницька

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

**З
А
Б
А
В
А**

**ХРЕСТИКІВКА З
ПИСАНКИ**

ВНИЗ

1. Свято Воскресіння Ісуса Христа.
2. Яйця замальовані одною фарбою.
3. Святимо в кошику-прибираємо гвоздиками або барвінком.
4. Топимо, щоб малювати писанки.
6. Назва дерева, яке святимо у Квітну неділю.
8. Засвічуємо під час свячення кошиків.
9. Булка, яку їмо на Великдень (великодній хліб).
11. Всі потрібні до свячення речі ставимо у - - - - -
12. Налезить до свяченого.

ПОЗЕМНО

1. Христос - - - - -
5. М'ясо, яке святимо.
7. Яйця покриті різними vzорами.
8. Після Великодньої відправи їмо вдома.
10. Вживаємо до малювання писанок.
13. Вживаємо до прикрашування кошика. Має фіолетну квітку.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ІНСТРУМЕНТИ

З листопадового числа "Нашого Життя" ми довідалися про інструменти, які належать до оркестри. В цьому числі скажемо дещо про українські народні інструменти. Pozнайомтеся з ними; деякі, може, ви вже знаєте, бачили й чули, а про інші довідаєтеся.

1. РІГ — це одні з найдавніших і найпростіших інструментів. Його уживали ще за княжих часів. Виробляли його з баранячих рогів і часто прикрашували золотом і сріблом. Ріг це духовий інструмент, має голосний і дуже високий звук. Тепер рідко вживається в Україні.

2. ЦИМБАЛИ — походять з Єгипту. Перші згадки про цимбали походять з 17 століття. Грається, вдаряючи струни паличками. Цимбалів уживали переважно в Західній Україні. Тепер ще вживають їх у народній музиці.

3. ВОЛИНКА — постала рівночасно з лірою. Вживали її переважно пастухи. Шотландці мають подібний інструмент. Належить до духових інструментів.

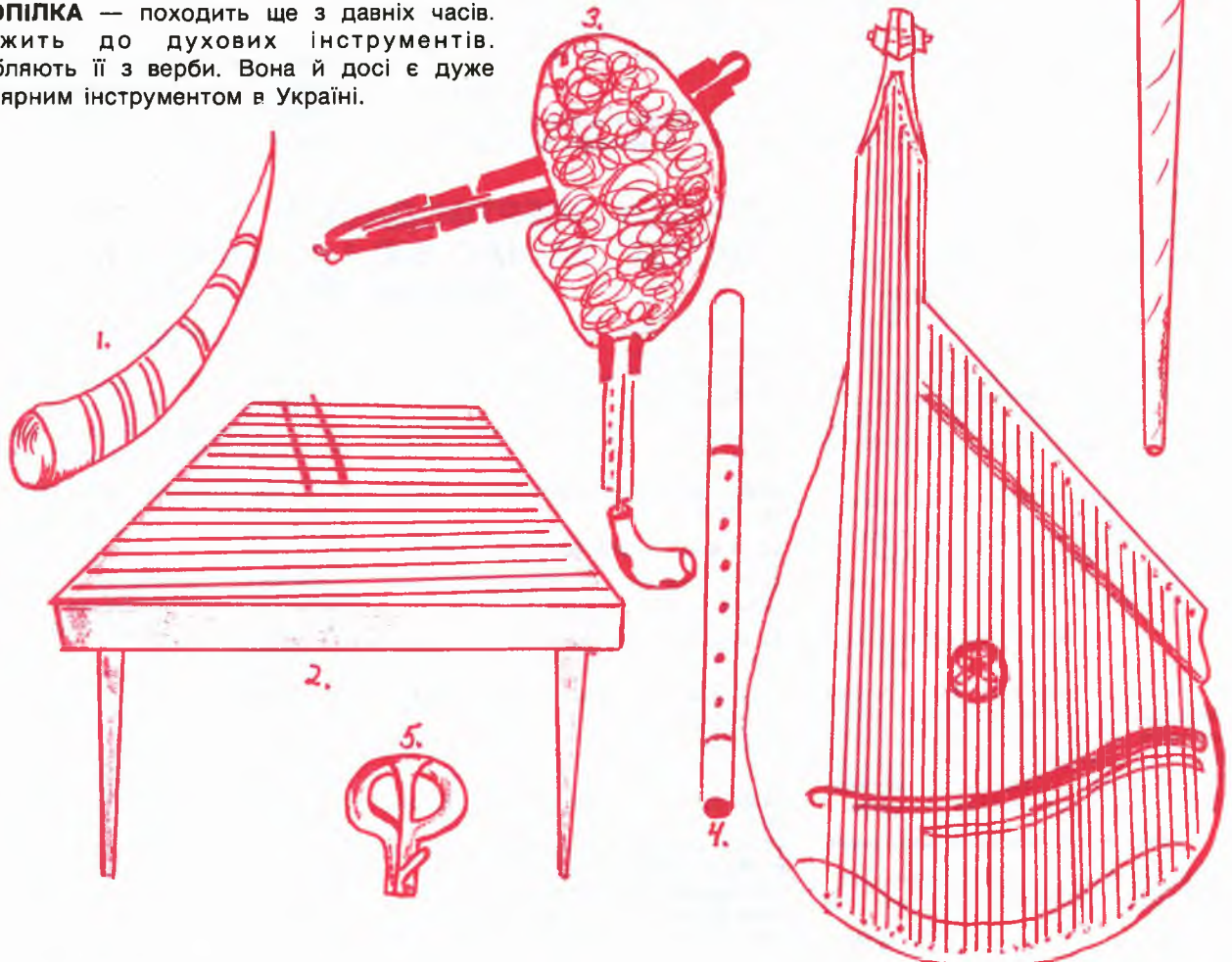
4. СОПІЛКА — походить ще з давніх часів. Належить до духових інструментів. Виробляють її з верби. Вона й досі є дуже популярним інструментом в Україні.

5. ДРИМБА — належить до духових інструментів. Переважно виступає як сольовий інструмент, тому що має дуже слабкий звук. Уживали його пастухи в Західній Україні. В 19 ст. це був популярний інструмент в ансамблях.

6. ТРЕМБІТА — духовий інструмент, якого вживали на Гуцульщині, щоб сповіщати різні важливі події. Довжина трембіти переважно 2 — 2.5 метра. Має сильний звук, який можна чути далеко.

7. БАНДУРА — це один з найважливіших народних інструментів. Походить ще з козацьких часів, коли її та кобзу вживали при співі дум. Кобзарі та бандуристи оспівували славне минуле України. Бандура постала з давнішого інструменту — кобзи.

До інструментів вживаних в Україні належать такі струнні інструменти: ліра, скрипка, басоля, бандура, цимбали. Ударні інструменти: тарілки, літаври, бубон, барабан. Духові інструменти: кувиці, ріг, трембіта, сопілка, дримба, волинка.

Замість квітів

Замість квітів на могилу **бл. п. Марії Процик** членки і колишньої виховної референтки 43 Відділу СУА, пересилаємо 10.- дол. на Запасний Фонд Нашого Життя, а родині складаємо щирі співчуття.

43 Відділ СУА
Філядельфія

Замість квітів на могилу **бл. п. Осипа Стефанишина**, мужа нашої членки Марусі Стефанишин, пересилаємо 10.- дол. на Запасний Фонд Нашого Життя, а родині складаємо щирі співчуття.

43 Відділ СУА
Філядельфія.

Замість квітів на могилу **бл. п. Василя Солодухи** мужа нашої членки складаємо 10.00 дол. цеглину на Музей СУА, а родині покійного висловлюємо глибоке співчуття.

71 Відділ СУА в Джерзі Ситі.

Замість квітів на могилу **бл. п. Петра Луцика**, брата нашої членки п. Іванни Козак, складаємо 10.00 дол. цеглину на Музей СУА.

93 Відділ СУА в Гартфорді

Замість квітів на могилу найдорожчого мужа **бл. п. Петра Гентіша** жертвує через 91-ий Відділ СУА 25.00 дол. на допомогу дітям в Бразилії

Анна Гентіш

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Лева Марка**, актора українських театрів, який упокоївся 19 грудня 1976 р. на Україні в місті Тернопіль складаємо 25.00 дол. на розбудову Музею СУА.

Ольга і Іван Федчишин
Дітройт

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. дружини генерала Михайла Крата, бл. п. Евдокії Крат**, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" а родині висловлюємо глибоке співчуття.

Григорій і Леонтина Галяженко

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Євгенії Древицької** складаємо на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" 10.00 дол.

Ольга і Іван Федчишин
Дітройт

В пам'ять покійного інж. **Андрія Чапельського**, мужа моєї приятельки з молодих літ Євгенії, складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя". Опечаленій дружині Гені і родині моє глибоке співчуття

Емілія з Романських Плешкевич

В пам'ять **бл. п. К. Ліщинського** складаю 25.00 дол. цеглину на Музей СУА

Юлія Добош

Замість квітів на дорогі могили моїх найдорожчих: **Мами бл. п. Емілії з Косаків Кічоровської** та брата **бл. п. др. Романа Кічоровського** в болочу річницю їх смерті, складаю 10.- дол. на запасний фонд журналу "Наше Життя" та 10.- дол. на передплату журналу Н. Ж. для бабусі.

Марія Татарська
з родиною

У світлу пам'ять **о. Мітрата проф. др. Василя Лаби**, мого катехита, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Емілія Плешкевич

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ярослава Паладія** складають 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" через 1 Відділ СУА

Теодор і Степанія Лешки. Н. Й.

Замість квітів на свіжу могилу на рідних землях моєї кузинки **бл. п. Ольги Ломницької** складаю 10.00 дол. на "Пресовий Фонд" журналу "Наше Життя"

Ольга Баранник

В пам'ять матері в першу річницю смерті **бл. п. Марії Вачків**, складаю 25.00 дол. цеглину на Музей СУА

Ірена Федів

Замість квітів на могилу доброго приятеля **бл. п. Йосифа Ваврова** у Філя-

дельфії, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Др. Василь і Кароліна Бораки

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Євгена Зубальського**, складаємо 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині покійного складаємо щире співчуття

Григорій і Леонтина Галяженко
з Дітройту

Замість квітів на давню могилу членки 81 Відділу СУА **бл. п. Ніни Янов**, і свіжу могилу **бл. п. генерала хор. Миколи Янов** складаємо 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Григорій і Леонтина Галяженко
з Дітройту

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ярослава Паладія** складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд Журнала "Наше Життя" через 1 Відділ СУА

Наталія і Михайло Гаврилюк Н. Й.

В першу болочу річницю смерті моєї найдорожчої сестри Миросі з **Клапоушаків — Вовкодав** 150 доларів (цеглина) на Музей СУА через 24-тий Відділ СУА в Елізабеті складає

Ольга Граб з Родиною

З технічних причин ми були змушені звіти з річних зборів Відділів і кілька посмертних згадок перенести до наступного числа "Нашого Життя".

Редакція

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА "ПРЕСОВИЙ ФОНД" ЗА ЧАС ВІД 1 липня 1976 р. до 31 грудня 1976 р.

По 100.00 дол. — 3 Відділ СУА — Фінікс, Арізона

49 Відділ СУА — Боффало, Н.Й.

56 Відділ СУА — Дітройт, Міч.

53.00 дол. — 82 Відділ СУА — Нью-Йорк, Н.Й.

52.00 дол. — 47 Відділ СУА — Рочестер, Н.Й.

50.00 дол. — Зоя Когут — Австралія

45.00 дол. — 68 Відділ СУА — Сиракузи, Н.Й.

40.00 дол. — 89 Відділ СУА — Кергонксон, Н.Й.

30.00 дол. — Окружна Управа СУА — Нью-Йорк, Н.Й.

30.00 дол. і Відділ СУА — Нью-Йорк, Н.Й.

25.00 дол. 57 Відділ СУА — Ютика, Н.Й.

64 Відділ СУА — Нью-Йорк, Н.Й.

83 Відділ СУА — Нью-Йорк, Н.Й.

112 Відділ СУА — Воррінгтон

Анна Дубас — Ньюарк, Н.Дж.

Анна Оришин — Лейк Вуд Кол.

20.00 дол. — 11 Відділ СУА — Трентон, Н.Дж.

23 Відділ СУА — Дітройт, Міч.

П. Заблоцька — Дітройт, Міч.

Анна Пастернак — Дітройт, Міч.

Катерина Кобаса — Дітройт, Міч.

15.00 дол. — Ганна Романчин-Ковальчук — Канада

13.00 дол. — Ольга Фіголь — Едмонтон

11.00 дол. — С. Костик — Нааяк, Н.Й.

12.00 дол. — Є. Кузьменко — Торонто

10.00 дол. — 17 Відділ СУА — Маямі, Флориди

59 Відділ СУА — Балтімор, Мд.

84 Відділ СУА — Чікаго, Ілл.

95 Відділ СУА — Байон, Н.Дж.

по 10.00 дол. Анастасія Вокер — Дітройт, Міч., Іван Коровицький — Кергонксон, Н.Й., Марія Стефанів — Нутлі, Н.Дж., Іван і Анна Макар — Торонто, Т. Кічоровська — Адельфія, Мд. Н. Квашинська — Філядельфія, Па., Ольга Сохан — Джерзі Ситі, Н.Дж., Галя Мазуренко — Лондон, Володимира Демус — Чікаго, Ілл., Оксана і Лев

Щур — Нью-Йорк, Н.Й., Софія Котик — Нью-Йорк, Н.Й.

8.00 дол. Оля Гнатейко — Ньюарк, Н.Дж.

7.00 дол. С. Леськів — Філядельфія, Па., Марія Хемінець — Пассейк, Н.Дж.,

6.00 дол. 91 Відділ СУА — Бетлегем, Па., Любов Тимчук — Нью-Йорк, Н.Й. Ольга Гриньків — Дітройт, Міч., Іза Боярська — Гакенсак, Н.Дж., С. Гребеняк — Лондонвілл, Н.Й., Марія Штайберг — Парма, Огайо, Павлина Веприк — Канада, Н. Рудницький — Вінніпег

5.20 дол. Олена Качала — Нью-Йорк, Н.Й.

5.00 дол. Др. Марія Танчак — Люїс-таун, Мейн, Катерина Джорджа — Вайтголл, Па., О. Чернобицька — Австралія, Леонтина Галяженко — Дітройт, Міч., Марія Лазарчук — Дітройт, Міч., Л. Когут — Іванна Савицька — Джерзі Сіті, Н.Дж., Олександра і Роман Воробкевич — Флоріда, Марія Стефанів — Нутлі, Н.Дж.

4.00 дол. Татяна Душенко — Боффало, Н.Й., Починок — Макаренко — Венесуеля, Ева Гнатів — Міддлетавн, Н.Й., Теодора Кузьмович — Філядельфія, Па.

3.50 дол. Віра Кутній — Ратерфорд, Н.Дж.

По 3.00 дол. Ярослава Лабка — Трентон, Н.Дж., Марія Даниш — Нью-Йорк, Н.Й., Олена Качала — Нью-Йорк, Н.Й., Роман і Вася Гординські — Дітройт, Міч., А. О. Качмарські — Йонкерс, Нью-Йорк, Мирослава Савчак — Нью-Йорк, Н.Й., Євгенія Савка — Едмонтон, Канада, Анна Макух — Боффало, Н.Й., Катерина Сіваченко — Чикаго, Ілл. Анна Самутин — Балтіморе, Мд., Лідія Олексюк — Мілвоки, Стефанія Сікора — Парма, Огайо, Наталя Масюк — Філядельфія, Па., Софія Когут — В. Пальм Біч, Фл., Ольга Баранюк — Кергонксон, Н.Й., Олександра Волошин, — Парма, Огайо, Марія Палівор — Нью-Йорк, Н.Й., Лідія Колодчин — Воррен, Анна Никифорак — Нью-Йорк, Анна Одисей — Філядельфія, Па., Д. Столярчук — Нью Джерзі, Анна Березовський — Міч., Юліянна Гробельська — Канада, Анна Іванів — Торонто

По 2.00 дол. Стефанія Котенко — Бріджпорт, Н.Й., П. Матвишин — Чикаго, Ілл., Анастасія Голубець — Шенектади, Н.Й., Марія Чучман — Торонто, Канада, Л. Позняк — Чикаго, Ілл., Лідія Захарків — Рочестер, Н.Й., Ольга Осередчук — Кренфорд, Ірена Свистун — Еріе, Па., Ярослава Ніцменко — Воррен, Марта Олинець — Філядельфія, Па., Ірена Мащак — Вест Патерсон, Н.Дж., Люба Остапак — Пайн Брук, Н.Дж., Марія Ярмолюк — Сомерсет, Н.Дж., Серафина Рекшинська — Нью-Йорк, Н.Й.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

КАЛЕНДАРЕЦЬ

БЕРЕЗЕНЬ

1-19-го Виставка українського народного мистецтва 29 Відд. Чикаго
19-го Живий Тарас Шевченко — доповідь М. Савицької 64 Відд. Н. Йорк
20-го 25-літній ювілей з участю голови СУА Іванни Рожанковської 17 Відд. Маямі

КВІТЕНЬ

1-3-го Виставка картин Андрія Коваленка 29 Відд. Чикаго
3-го Передвеликодній продаж солодкого і пасок 47 Відд. Рочестер
17-го Свячене 4 Відд. Н. Йорк
24-го День жінки-героїні 17 Відд. Маямі
30-го 25-літній ювілей 47 Відд. Рочестер
16-го Свячене з доповідями: Великодне печиво (Л. Волинець), Веснянки — доповідь С. Геруляк музична ілюстрація спів-бандура Л. Туркевич і В. Шкрет 64 Відд. Н. Йорк

ТРАВЕНЬ

6-8 Виставка картин Я. Плавюка 29 Відд. Чикаго
15-го "Вишивана забава" для дітей з участю "Садочка казок" 29 Відд. Чикаго

1.50 дол. Христина Юрків — Ньюарк, Н.Дж.

1.25 дол. Євгенія Цікало — Натлі, Н.Дж.

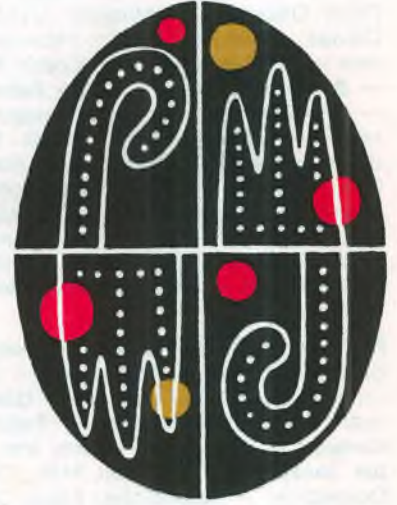
1.00 дол. С. Озарук — Рочестер, Н.Й., С. Прухніцка — Оттава, Канада, Ольга Ліщинська — С. Орандж, Н.Дж., Стефанія Осадца — Вайт Плейн, Н.Й., Меланія Кокорудз — Овега, Н.Й., Марта Левицька — Гаррінгтон Парк, Н.Дж., Ольга Яримович — Кергонксон, Н.Й., Дарія Пенцак — Філядельфія, Па., Наталія Базарко — Бронкс, Н.Й., А. Мінкович — Мінеаполіс, Мін., Л. Воробець — Ньюарк, Н.Дж., Н. Цегельська — Бетлегем, Н.Дж., Ольга Боздиган — Нью-Йорк, Н.Й., Галина Бобиляк — Кліфтон, Н.Дж., Іванна Козак — Вестерфілд, Марія Халула — Бронкс, Н.Й., Анна Захарків — Балтімор, Мд., Олена Сердюк — Трентон, Н.Дж., Надя Карачевська — Йонкерс, Н.Й., Йоанна Лудзюк — Кліфтон, Н.Дж., Емілія Плешкевич — Чикаго, Ілл., Ярослава

Стасюк — Нью-Йорк, Н.Й., Олена Кміцикевич — Перу, Інд., М.Мудрак — Бруклін, Н.Й., Софія Фарміга — Кліфтон, Н.Дж., Уляна Кобзар — Ратерфорд, Н.Дж., Лідія Крамарчук — Елмвуд Парк, Н.Дж., Дарія Рудакевич — Кліфтон, Н.Дж., Звенислава Яцикевич — Кліфтон, Н.Дж., Оксана Воронка — Вейн, Н.Дж., Оксана Крочак — Пассейк, Н.Дж., Галина Лойка — Матаван, Н.Дж., Христина Бук — Пассейк, Н.Дж., Дарія Мечик — Філядельфія, Па., Євгенія Кекіш — Нью-Йорк, Н.Й., Ольга Балабан — Ричмонд Гілл, Н.Й., Патрікія Винницька — Бетлегем, Па., Марія Вузович — Чикаго, Ілл., Юлія Головатий — Торонто, Ольга Штурин — Канада

Юлія Зяхарія — Е. Медов — **.75 дол.** Анела Касяненко — Мейплвуд, Н.Дж., Надія Богославець — Денвіл Н.Дж.

Поля Книш
фінансова секретарка СУА

Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices
IL 60153
Return to "Our Life" Magazine, 108 Second Ave. New York, N. y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Горішній ряд: "Зячі зуби", "Крутороги", "Королева" Долішній ряд: "Круки", "Кучер із квітками", "Павучки",
Із збірника "Українські писанки", Е. Біняшевського. В-во "Мистецтво", Київ